Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B** **EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2001/25/EÜ,**

4. aprill 2001,

meremeeste väljaõppe miinimumtaseme kohta

(EÜT L 136, 18.5.2001, lk 17)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/84/EÜ, 5. november 2002	L 324	53	29.11.2002
►**M2**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/103/EÜ, 17. november 2003	L 326	28	13.12.2003
►**M3**	Komisjoni määrus 2005/23/EÜ, 8. märts 2005	L 62	14	9.3.2005
►**M4**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/45/EÜ, 7. september 2005	L 255	160	30.9.2005

▼B

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2001/25/EÜ,

4. aprill 2001,

meremeeste väljaõppe miinimumtaseme kohta

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 80 lõiget 2,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ([1])

olles nõu pidanud regioonide komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 ettenähtud menetluse kohaselt ([2])

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu 22. novembri 1994. aasta direktiivi 94/58/EÜ meremeeste väljaõppe miinimumtaseme kohta ([3]) on oluliselt muudetud. ([4]) Seetõttu tuleks nimetatud määrus selguse ja otstarbekuse huvides konsolideerida.

(2) Meresõiduohutuse ja meresaaste vältimise küsimustes ühenduse tasandil võetavad meetmed peaksid olema kooskõlas rahvusvaheliselt kokkulepitud eeskirjade ja nõuetega.

(3) Oma 25. jaanuari 1993. aasta otsustes meresõiduohutuse ja saastamise vältimise kohta ühenduses rõhutas nõukogu inimteguri osatähtsust laevade ohutus ekspluateerimises.

(4) Oma 8. juuni 1993. aasta resolutsioonis ühise mereohutuspoliitika kohta ([5]) seadis nõukogu eesmärgiks kõikide nõuetele mittevastavate laevaperede kõrvaldamise ja tõstis esikohale ühenduse meetmed, mille eesmärgiks on täiustada väljaõpet ja haridust, töötades välja võtmeisikute väljaõppe miinimumtaseme ühised nõuded, sh ühenduse laevadel kasutatava ühise keele küsimuse.

(5) Oma 24. märtsi 1997. aasta resolutsioonis ühenduse laevastiku konkurentsivõime suurendamise uue strateegia kohta ([6]) püüdis nõukogu parandada ühenduse meremeeste ja kaldapersonali tööhõivet. Selleks jõudis nõukogu kokkuleppele, et tuleks võtta meetmeid, mis aitavad ühenduse laevastikul püüda saavutada kõrget kvaliteeti ja parandada oma konkurentsivõimet, tagades jätkuvalt kõrgekvaliteedilise väljaõppe ühenduse kõigi astmete meremeestele ja kaldapersonalile.

(6) Meremeeste kutsetunnistuste saamiseks vajaliku väljaõppe nõuded on liikmesriigiti erinevad. Erinevused käesoleva direktiiviga hõlmatud väljaõpet käsitlevates siseriiklikes õigusaktides ei taga meresõiduohutuseks vajaliku väljaõppe ühtlast taset.

(7) Tööalase koolituse tunnustamise üldist süsteemi käsitlevaid nõukogu direktiive 89/48/EMÜ ([7]) ja 92/51/EMÜ ([8]) kohaldatakse käesoleva direktiiviga hõlmatud mereerialade suhtes. Need aitavad järgida neid asutamislepingus sätestatud kohustusi,

([1]) EÜT C 14, 16.1.2001, lk 41.
([2]) Euroopa Parlamendi 12. detsembri 2000. aasta arvamus (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 12. märtsi 2001. aasta otsus.
([3]) EÜT L 319, 12.12.1994, lk 28. Direktiivi on muudetud direktiiviga 98/35/EÜ (EÜT L 172, 17.6.1998, lk 1).
([4]) Vt III lisa B osa.
([5]) EÜT C 271, 7.10.1993, lk 1.
([6]) EÜT C 109, 8.4.1997, lk 1.
([7]) EÜT L 19, 24.1.1989, lk 16.
([8]) EÜT L 209, 24.7.1992, lk 25. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni otsusega 2000/5/EÜ (EÜT L 54, 26.2.2000, lk 42).

▼B

millega kõrvaldatakse isikute ja teenuste vaba liikumise takistused liikmesriikide vahel.

(8) Üldsüsteemi käsitlevates direktiivides sätestatud diplomite ja tunnistuste vastastikune tunnustamine ei taga alati väljaõppe standardtaset kõigile mõne liikmesriigi lipu all sõitvate laevade pardal töötavatele meremeestele. See on meresõiduohutuse seisukohalt siiski oluline.

(9) Seepärast on vaja määratleda ühenduse meremeeste väljaõppe miinimumtase. On asjakohane, et kõnealusel alal võetavad meetmed põhineksid rahvusvahelisel tasandil juba kokkulepitud väljaõppestandarditel, täpsemalt Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni (IMO) 1978. aasta meremeeste väljaõppe, diplomeerimise ja vahiteenistuse aluste rahvusvahelisel konventsioonil (STCW konventsioon), mida on muudetud 1995. aastal; kõik liikmesriigid on liitunud nimetatud konventsiooniga.

(10) Liikmesriigid võivad kehtestada STCW konventsiooni ja käesoleva direktiiviga ette nähtud miinimumnõuetest kõrgemad nõuded.

(11) Käesoleva direktiivi I lisas esitatud STCW konventsiooni reegleid tuleks täiendada STCW koodeksi A osas sisalduvate kohustuslike sätetega. STCW koodeksi B osa sisaldab soovituslikke juhiseid, mille eesmärk on abistada STCW konventsiooni osalisriike ning selle meetmete rakendamise, kohaldamise ja jõustamisega seotud isikuid, et jõustada see täielikult ja igas suhtes ühtlaselt.

(12) Meresõiduohutuse suurendamiseks ja meresaaste vältimise tõhustamiseks tuleks käesoleva direktiiviga kehtestada vahipersonali minimaalset puhkeaega käsitlevad sätted kooskõlas STCW konventsiooniga. Kõnealuseid sätteid tuleks kohaldada nii, et see ei piiraks nõukogu 21. juuni 1999. aasta direktiivi 1999/63/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ühenduse Reederite Ühingu (ECSA) ja Euroopa Liidu Transporditööliste Ametiühingute Liidu (FST) sõlmitud kokkulepet meremeeste tööaja korralduse kohta, [1] sätete kohaldamist.

(13) Suurendamaks meresõiduohutust ning vältimaks inimohvreid ja meresaastet, tuleks parandada ühenduse vetes sõitvate laevade laevapere liikmete omavahelist sidepidamist.

(14) Reisilaevade personalil, kelle ülesanne on abistada reisijaid häireolukordades, peaks olema võimalus pidada sidet reisijatega.

(15) Mürgise või saastava lastiga tankerite laevapered peaksid suutma tõhusalt toimida õnnetuste ennetamisel ja häireolukorras. On ülimalt tähtis, et kapteni, ohvitseride ja reakoosseisu liikmete vahel oleks korralik, artiklis 17 sätestatud nõuetele vastav sideühendus.

(16) Tuleks võtta meetmed, tagamaks et meremeestel, kellel on kolmandates riikides väljaantud tunnistused, oleks STCW konventsiooniga nõutavale vastav väljaõppetase.

(17) Selle eesmärgi saavutamiseks tuleks määratleda välismaiste tunnistuste tunnustamise ühised kriteeriumid. Ühised kriteeriumid kolmandates riikides väljaantud tunnistuste tunnustamiseks liikmesriikides tuleks kehtestada STCW konventsiooni raames kokkulepitud väljaõppe- ja diplomeerimisnõuete alusel.

(18) Liikmesriigid peaksid mereohutuse huvides tunnustama nõutavat väljaõppetaset tõendavat ettevalmistust ainult siis, kui selle on välja andnud või lasknud välja anda need STCW konventsiooni osalisriigid, kelle puhul IMO meresõiduohutuse komitee on kindlaks teinud, et nad on täitnud ja täidavad edaspidigi kõnealuse konventsiooniga ettenähtud nõudeid. Selleks ajaks, kui IMO

[1] EÜT L 167, 2.7.1999, lk 33.

▼B

meresõiduohutuse komitee küsimust menetleb, on vaja tunnistuste ajutise tunnustamise menetlust.

(19) Vajaduse korral tuleks kontrollida merehariduslikke õppeasutusi, õppekavu ja kursusi. Seetõttu tuleks kehtestada kontrollikriteeriumid.

(20) Tuleks luua komitee, mis abistab komisjoni kolmandate riikide õppe- või ametiasutuste väljaantud tunnistuste tunnustamisega seotud ülesannete täitmisel.

(21) Liikmesriigid kui sadamavaldajad on kohustatud tõhustama ohutust ja saastamise vältimist ühenduse vetes, vaadates eelkõige üle sellise kolmanda riigi lipu all sõitvad laevad, kus STCW konventsiooni ei ole ratifitseeritud, tagades seejuures, et kolmanda riigi lipu all sõitvaid laevu ei koheldaks soodsamalt.

(22) On asjakohane lisada käesolevasse direktiivi sadamariigi kontrolli käsitlevad sätted seni, kuni on muudetud nõukogu 19. juuni 1995. aasta direktiivi 95/21/EÜ laevaohutust, saaste vältimist ning elu- ja töötingimusi laevadel käsitlevate rahvusvaheliste nõuete rakendamise kohta ühenduse sadamaid kasutavate ja liikmesriikide jurisdiktsiooni all olevates vetes sõitvate laevade suhtes (sadamariigi kontroll) ([1]) ning käesoleva direktiivi artikli 17 punkti f ja artiklite 19, 20 ja 21 sätted sadamariigi kontrolli kohta on kantud üle kõnealusesse direktiivi.

(23) On vaja ette näha kord käesoleva direktiivi kohandamiseks rahvusvaheliste konventsioonide ja koodeksite muudatustega.

(24) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivile 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused. ([2])

(25) Nõukogu peaks komisjoni ettepanekul, mille komisjon peab tegema hiljemalt 25. maiks 2003, läbi vaatama II lisa, tuginedes käesoleva direktiivi kohaldamisel saadud kogemustele.

(26) Tuleks lubada, et kuni 1. veebruarini 2002 võivad liikmesriigid aktsepteerida oma laevadel meremehi, kellel on enne 1. veebruari 1997, s.o muudetud STCW konventsiooni jõustumise kuupäeva, kohaldatud sätete kohaselt väljaantud tunnistused, kui nende teenistus või väljaõpe algas enne 1. augustit 1998.

(27) Käesolev direktiiv ei mõjuta liikmesriikide kohustusi, mis on seotud III lisa B osas esitatud direktiivide ülevõtmise tähtaegadega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) *kapten* — laeva juhtiv isik;

2) *ohvitser* — laevapere liige, v.a kapten, kes on selleks määratud siseriiklike õigusaktidega või nende puudumisel kollektiivlepingu või tavaga;

3) *tüürimees* — I lisa II peatüki sätetele vastava kvalifikatsiooniga ohvitser;

([1]) EÜT L 157, 7.7.1995, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 1999/97/EÜ (EÜT L 331, 23.12.1999, lk 67).

([2]) EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

▼B

4) *vanemtüürimees* — kaptenist auastmelt järgmine ohvitser, kes võtab üle laeva juhtimise, kui kapten on võimetu seda tegema;

5) *laevamehaanik* — I lisa III peatüki sätetele vastava kvalifikatsiooniga ohvitser;

6) *vanemmehaanik* — auastmelt kõrgeim laevamehaanik, kes vastutab laeva mehaanika- ja elektriseadmete käivitamise, toimimise ja hooldamise eest;

7) *teine mehaanik* — vanemmehaanikust auastmelt järgmine laevamehaanik, kes võtab üle vastutuse laeva mehaanika- ja elektriseadmete käivitamise, toimimise ja hooldamise eest, kui vanemmehaanik on võimetu seda tegema;

8) *praktikant-laevamehaanik* — laevamehaaniku väljaõppel olev isik, kes on selleks määratud siseriiklike õigusaktidega;

9) *raadiooperaator* — isik, kellel on pädevate asutuste poolt punktis 18 määratletud raadioeeskirjade sätete kohaselt väljaantud või tunnustatud asjakohane tunnistus;

10) *reakoosseisu liige* — laevapere liige, v.a kapten ja ohvitser;

11) *merelaev* — laev, mis ei liikle üksnes sisevetes, kaitstud vetes või nendega vahetult piirnevates vetes ja aladel, kus kehtib sadamakord;

12) *liikmesriigi lipu all sõitev laev* — liikmesriigi õigusaktide kohaselt registreeritud ja selle lipu all sõitev laev. Käesolevale määratlusele mittevastavat laeva käsitletakse kolmanda riigi lipu all sõitva laevana;

13) *kohalik rannasõit* — reisid, mis toimuvad liikmesriigi läheduses vastavalt selle liikmesriigi määratlusele;

14) *peamasinate efektiivne koguvõimsus* — laeva kõigi peamasinate summaarne nimiväljundvõimsus kilovattides, mis on kajastatud laeva registreerimistunnistusel või muus ametlikus dokumendis;

15) *naftatanker* — laev, mis on ehitatud nafta ja naftasaaduste veoks mahtlastina;

▼M1

16) *kemikaalitanker* — laev, mis on ehitatud või kohandatud ja mida kasutatakse rahvusvahelise kemikaalide mahtlastina vedamise koodeksi 17. peatükis loetletud veeldatud toodete veoks mahtlastina (ajakohastatud versioon);

17) *veeldatud gaasi tanker* — laev, mis on ehitatud või kohandatud ja mida kasutatakse rahvusvahelise gaaside mahtlastina vedamise koodeksi 19. peatükis loetletud kõigi veeldatud gaaside või muude toodete veoks mahtlastina (ajakohastatud versioon);

18) *raadioeeskirjad* — ülemaailmse raadiosideadministratsioonide konverentsi poolt mobiiltelefoniteenuste kohta vastuvõetud raadioeeskirjad (ajakohastatud versioon);

▼B

19) *reisilaev* — rohkem kui 12 reisijaga merelaev;

20) *kalalaev* — kalade või muude mere elusressursside püügiks kasutatav laev;

▼M1

21) *STCW konventsioon* — meremeeste väljaõppe, diplomeerimise ja vahiteenistuse aluste rahvusvaheline konventsioon, niivõrd kui see on kohaldatav asjaomaste küsimuste suhtes, arvesse võttes konventsiooni VII artikli ja eeskirja I/15 üleminekusätteid ning vajaduse korral STCW koodeksi kohaldatavaid sätteid (ajakohastatud versioon);

22) *raadioteenistus* — hõlmab vajaduse korral vahiteenistust ning tehnohooldust ja remonti vastavalt raadioeeskirjadele, 1974. aasta

▼M1

rahvusvahelisele konventsioonile inimelude ohutusest merel (SOLASe konventsioon) ja, liikmesriikide äranägemisel, Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni (IMO) asjakohastele soovitustele (ajakohastatud versioonid);

23) *ro-ro tüüpi reisiparvlaev* — reisiparvlaev lasti- või eriruumidega, nagu on määratletud SOLASe konventsiooni ajakohastatud versioonis;

24) *STCW koodeks* — meremeeste väljaõppe, diplomeerimise ja vahiteenistuse (STCW) koodeks, nagu on vastu võetud STCW osapoolte 1995. aasta konverentsi 2. resolutsiooni ajakohastatud versioonis;

▼B

25) *teenistusülesanne* — laeva käitamiseks, inimelude ohutuse tagamiseks merel ja merekeskkonna kaitseks vajalikud ülesanded, kohustused ja vastutus, mis on kindlaks määratud STCW koodeksis;

26) *laevandusettevõtja* — laevaomanik või mõni muu organisatsioon või isik, näiteks juht või laevapereta prahtija, kes on võtnud laevaomanikult vastutuse laeva ekspluateerimise eest ja kes seesuguse vastutuse võtmisega on soostunud üle võtma kõik kõnealuste reeglitega kehtestatud kohustused ja vastutuse;

27) *asjakohane tunnistus* — käesoleva direktiivi kohaselt väljaantud ja kinnitatud tunnistus, mis lubab selle seaduslikul omanikul töötada ametikohal ning täita ettenähtud vastutustasandiga seotud ülesandeid asjaomase reisi jooksul laeval, mille liik, tonnaaž, võimsus ja asjaomased peamasinad vastavad tunnistusel kindlaksmääratule;

28) *meresõidupraktika* — tunnistuse või muu erialast ettevalmistust tõendava dokumendi saamiseks vajalik teenistus laeva pardal;

29) *heakskiidetud* — s.o käesoleva direktiivi kohaselt liikmesriigi poolt heaks kiidetud;

30) *kolmas riik* — riik, kes ei ole liikmesriik;

31) *kuu* — kalendrikuu või ühest kuust lühem 30 päeva pikkune ajavahemik.

Artikkel 2

Kohaldamisala

Käesolevat direktiivi kohaldatakse siin nimetatud meremeeste suhtes, kes teenivad liikmesriigi lipu all sõitvate merelaevade pardal, v.a järgmised laevad:

— sõjalaevad, mereväe abilaevad või muud laevad, mis kuuluvad liikmesriigile või mida kasutatakse ainult riiklikel mittekaubanduslikel eesmärkidel,

— kalalaevad,

— kaubandusega mittetegelevad lõbusõidujahid,

— lihtsa ehitusega puidust laevad.

Artikkel 3

Väljaõpe ja diplomeerimine

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et artiklis 2 osutatud laevadel teenivad meremehed saavad vähemalt käesoleva direktiivi I lisas sätestatud STCW konventsiooni nõuetele vastava väljaõppe ja et neil on artiklis 4 määratletud tunnistus või artikli 1 punktis 27 määratletud asjakohane tunnistus.

▼B

2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et need laevapere liikmed, kellel peab olema SOLAS konventsiooni eeskirja III/10.4 kohane tunnistus, saavad väljaõppe ja tunnistuse kooskõlas käesoleva direktiiviga.

▼M4

Artikkel 4

Tunnistus

Tunnistus on mis tahes nimetusega kehtiv dokument, mille on välja andnud või mida on volitanud välja andma liikmesriigi pädev asutus kooskõlas artikliga 5 ja I lisas sätestatud nõuetega.

▼B

Artikkel 5

Tunnistused ja kinnituslehed

1. Tunnistused antakse välja vastavalt artiklile 10.

2. Liikmesriik kinnitab kaptenite, ohvitseride ja raadiooperaatorite tunnistused käesolevas artiklis ettenähtud korras.

▼M2

3. Tunnistused antakse välja STCW konventsiooni reegli I/2 lõike 1 kohaselt.

▼B

4. Raadiooperaatorite puhul võib liikmesriik:

a) lisada asjakohaste reeglitega nõutavad lisateadmised eksamisse, mis tuleb sooritada raadioeeskirjadele vastava tunnistuse saamiseks, või

b) anda välja eraldi tunnistuse, mis tõendab, et selle omanikul on asjakohaste reeglitega nõutavad lisateadmised.

5. Liikmesriigi äranägemisel võib kinnitus olla STCW koodeksi jaotise A-I/2 kohaselt väljaantud tunnistustel. Kui kinnitus on tunnistusel, tehakse see jaotise A-I/2 lõikes 1 esitatud vormis. Kui väljaandmine toimub muul viisil, kasutatakse kõnealuse jaotise lõikes 2 esitatud kinnitust.

▼M2

Kinnituslehed antakse välja STCW konventsiooni artikli VI lõike 2 kohaselt.

▼B

6. Liikmesriik, kes tunnustab tunnistust artikli 18 lõike 3 punktis a sätestatud menetluse alusel, peab varustama kõnealuse tunnistuse tunnustamist tõendava kinnituslehega. Kinnitusleht tehakse STCW koodeksi jaotise A-I/2 lõikes 32 esitatud viisil.

7. Lõigetes 5 ja 6 osutatud kinnituslehed:

a) võib välja anda eraldi dokumentidena;

b) tähistatakse kordumatu numbriga, v.a kinnitusleht, mis tõendab tunnistuse väljaandmist ning mille võib tähistada asjaomase tunnistuse numbriga, kui see on kordumatu; ja

c) kaotavad kehtivuse, kui kinnitatud tunnistus kaotab kehtivuse või kui selle väljaandnud liikmesriik või kolmas riik võtab selle tagasi, peatab või tunnistab kehtetuks, ning igal juhul viie aasta möödudes alates selle väljaandmise kuupäevast.

8. Ametikoht, millel tunnistuse omanikul on lubatud töötada, identifitseeritakse kinnituslehel samamoodi nagu asjaomases liikmesriigis kohaldatavate ohutu mehitamise nõuete puhul.

▼B

9. Liikmesriik võib kasutada STCW koodeksi jaotises A-I/2 esitatud vormist erinevat vormi, tingimusel et vähemalt nõutav teave on esitatud ladina tähtede ja araabia numbritega, võttes arvesse jaotise A-I/2 kohaselt lubatud variante.

10. Kui artikli 18 lõikest 4 ei tulene teisiti, peab käesoleva direktiiviga nõutava tunnistuse originaal olema kättesaadav selle laeva pardal, kus tunnistuse omanik töötab.

Artikkel 6

Väljaõppenõuded

Artikliga 3 ette nähtud väljaõpe toimub vormis, mis võimaldab saavutada I lisas nõutavaid teoreetilisi teadmisi ja praktilisi oskusi eelkõige pääste- ja tuletõrjevahendite osas, ning selle kiidab heaks iga liikmesriigi määratud pädev asutus või organ.

Artikkel 7

Kohalikke rannasõite reguleerivad põhimõtted

1. Kohalike rannasõitude määratlemisel ei saa liikmesriigid kehtestada rangemaid väljaõpet, kogemusi või diplomeerimist käsitlevaid nõudeid meremeestele, kes teenivad mõne teise liikmesriigi või teise STCW konventsiooni osalisriigi lipu all sõitvatel ja samasuguste reisidega seotud laevadel, kui need, mis on kehtestatud oma lipu all sõitvate laevade meremeestele. Liikmesriigid ei tohi mingil juhul kehtestada rangemaid nõudeid teise liikmesriigi või teise STCW konventsiooni osalisriigi lipu all sõitvatel laevadel teenivate meremeeste suhtes, kui need, mis käesoleva direktiivi kohaselt kehtestatakse laevadele, mis ei ole seotud kohalike rannasõitudega.

2. Laevade puhul, millel on õigus sõita mõne liikmesriigi lipu all ja mis tegelevad regulaarselt kohalike rannasõitudega mõne teise liikmesriigi või teise STCW konventsiooni osalisriigi rannikul, peab liikmesriik, kelle lipu all kõnealusel laeval on õigus sõita, kehtestama nendel laevadel teenivate meremeeste suhtes sellised väljaõpet, kogemusi ja diplomeerimist käsitlevad nõuded, mis on vähemalt võrdväärsed selle liikmesriigi või STCW konventsiooni osalisriigi nõuetega, mille rannikul nimetatud laev tegutseb, tingimusel et need nõuded ei ole rangemad kui need, mis käesoleva direktiivi kohaselt on kehtestatud laevade suhtes, mis ei ole seotud kohalike rannasõitudega. Meremehed, kes teenivad laeval, mille reis kestab kauem kui liikmesriigi poolt kohaliku rannasõiduna määratletud reis ja mis siseneb kõnealuse määratlusega hõlmamata vetesse, täidavad käesoleva direktiivi asjakohaseid sätteid.

3. Liikmesriik võib lubada, et laeva suhtes, millel on õigus sõita tema lipu all, kohaldatakse käesoleva direktiivi sätteid, mis käsitlevad kohalikke rannasõite, kui kõnealune laev on regulaarselt seotud kohalike rannasõitudega vastavalt liikmesriigi määratlusele sellise riigi läheduses, mis ei ole STCW konventsiooni osalisriik.

4. Kui liikmesriigid teevad otsuse kohaliku rannasõidu määratluse ning asjakohaste väljaõppetingimuste kohta kooskõlas lõigete 1, 2 ja 3 nõuetega, teatavad nad komisjonile vastuvõetud sätete üksikasjad.

▼M4

Artikkel 7 a

Pettuste ja muu õigusvastase tegevuse vältimine

1. Liikmesriigid võtavad ja rakendavad asjakohaseid meetmeid, et vältida pettust ja muud õigusvastast tegevust seoses tunnistuste andmise protsessi või nende pädevate asutuste poolt väljastatud ja kinnitatud tunnistustega, ning näevad ette tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad sanktsioonid.

▼M4

2. Liikmesriigid määravad siseriiklikud asutused, kelle ülesanne on avastada ja võidelda pettuste ning muu õigusvastase tegevusega ning vahetada teavet teiste liikmesriikide ja kolmandate riikide pädevate asutustega meremeestele tunnistuste andmise kohta.

Liikmesriigid teatavad viivitamata teistele liikmesriikidele ja komisjonile nimetatud pädevate siseriiklike asutuste andmed.

Liikmesriigid teatavad nimetatud pädevate siseriiklike asutuste andmed viivitamata ka kolmandatele riikidele, kellega nad on sõlminud kokkuleppe vastavalt STCW konventsiooni reegli I/10 punktile 1.2.

3. Vastuvõtva liikmesriigi taotlusel kinnitavad või eitavad teise liikmesriigi pädevad asutused kirjalikult meremeeste tunnistuste, vastavate kinnituste või muude selles teises liikmesriigis väljastatud väljaõpet tõendavate dokumentide ehtsust.

▼B

Artikkel 8

Karistused ja distsiplinaarmeetmed

1. Liikmesriigid kehtestavad korra erapooletuks uurimiseks juhtudel, kui liikmesriigi väljaantud tunnistuse või kinnituslehe omaniku kohta teatatakse sellisest ebapädevusest, tegevusest või tegevusetusest seoses tunnistusest tulenevate kohustustega, mis võib kujutada otsest ohtu inimelule, varale või merekeskkonnale, samuti korra tunnistuste ära võtmiseks, peatamiseks ja tühistamiseks nimetatud põhjustel ning silmas pidades pettuse vältimist.

2. Liikmesriigid sätestavad karistused ja distsiplinaarmeetmed juhtudeks, kui käesoleva direktiivi jõustamiseks vajalike siseriiklikke õigusakte ei järgita laevadel, millel on õigus sõita liikmesriigi lipu all või kui seda ei tee meremehed, kes on saanud nimetatud liikmesriigilt nõuetekohase tunnistuse.

3. Eelkõige määratakse ja täidetakse karistus või distsiplinaarmeetmed järgmistel juhtudel:

a) laevandusettevõtja või kapten on võtnud tööle isiku, kellel ei ole käesoleva direktiiviga nõutavat tunnistust;

b) kapten on lubanud, et mis tahes teenistusülesannet või teenust, mida käesoleva direktiivi kohaselt peab täitma või osutama asjakohast tunnistust omav isik, täidab või osutab isik, kellel ei ole nõutavat tunnistust, kehtivat soodusluba ega artikli 18 lõikega 4 ettenähtud tõendavat dokumenti; või

c) isik on omandanud pettuse teel või valedokumentidega õiguse täita teenistusülesannet või töötada ametikohal, mis käesoleva direktiivi kohaselt eeldab tunnistuse või soodusloa olemasolu.

4. Liikmesriigid, mille jurisdiktsiooni alla kuulub laevandusettevõtja või isik, kelle puhul on põhjendatult alust arvata, et ta on vastutav käesoleva direktiivi lõike 3 eiramise eest või et ta on sellisest eiramisest kindlalt teadlik, teevad koostööd sellise liikmesriigi või teise STCW konventsiooni osalisriigiga, kes teatab neile kavatsusest algatada menetlus oma jurisdiktsiooni all.

Artikkel 9

Kvaliteedinõuded

1. Iga liikmesriik tagab, et:

a) kõiki valitsusväliste asutuste või nendele alluvate üksuste teostatud väljaõppe, atesteerimise, diplomeerimise ning tunnistuste kinnitamise ja pikendamisega seotud toiminguid kontrollitakse pidevalt kvaliteedisüsteemi abil, et tagada määratletud eesmärkide, sh instruktorite ja

▼B

hindajate erialast ettevalmistust ja kogemusi käsitlevate eesmärkide saavutamine;

b) kui valitsusasutused või -üksused teostavad selliseid toiminguid, kohaldatakse kvaliteedisüsteemi;

c) väljaõppe eesmärgid ning nendega seotud saavutatavad pädevusnõuded on selgelt määratletud ning nendega määratakse kindlaks STCW konventsiooniga nõutavateks eksamiteks ja atesteerimiseks vajalike teadmiste ja oskuste tase. Eesmärgid ja nendega seotud kvaliteedinõuded võib eraldi kindlaks määrata eri kursuste ja õppekavade jaoks ning need hõlmavad diplomeerimissüsteemi haldamist;

d) kvaliteedinõuete kohaldamisala hõlmab diplomeerimissüsteemi haldamist, kõiki kursusi ja õppekavu, liikmesriigi poolt või selle järelevalve all läbiviidavaid eksameid ja atesteerimisi ning instruktorite ja atesteerijate nõutavat ettevalmistust ja kogemusi, võttes arvesse määratletud eesmärkide saavutamiseks kehtestatud poliitikat, süsteeme, kontrolli ja sisejärelevalvet kvaliteedi tagamiseks.

2. Liikmesriigid tagavad ka selle, et teadmiste, oskuste ja pädevuse omandamist ja atesteerimist ning diplomeerimissüsteemi haldamist hindaksid sõltumatult ja kuni viie aasta pikkuste ajavahemike järel vastava kvalifikatsiooniga isikud, kes ise ei ole kõnealuste toimingutega seotud, veendumaks et:

a) kõik sisemised juhtimisega seotud kontrolli- ja järelevalvemeetmed ning järelkontroll on vastavuses kavandatud meetmete ja dokumenteeritud menetlustega ning aitavad tagada määratletud eesmärkide saavutamise;

b) iga sõltumatu atesteerimise tulemused dokumenteeritakse ja tehakse teatavaks atesteeritava valdkonna eest vastutavatele isikutele;

c) puuduste kõrvaldamiseks võetakse õigeaegselt meetmeid.

3. Asjaomane liikmesriik edastab lõike 2 kohaselt läbiviidud atesteerimise aruande komisjonile kuue kuu jooksul alates hindamise kuupäevast.

Artikkel 10

Tervisenõuded — tunnistuste väljaandmine ja registreerimine

1. Liikmesriigid kehtestavad meremeeste tervisenõuded eelkõige nägemise ja kuulmise osas.

2. Liikmesriigid tagavad, et tunnistused antakse ainult käesoleva artikli nõuetele vastavatele kandidaatidele.

3. Tunnistuse taotleja esitab piisavad tõendid:

a) oma isiku kohta;

b) et ta ei ole noorem kui on taotletava tunnistuse puhul ette nähtud I lisa reeglitega;

c) et ta täidab liikmesriigi kehtestatud tervisenõudeid eelkõige nägemise ja kuulmise osas ning et tal on kehtiv tervislikku seisundit tõendav dokument, mille on välja andnud liikmesriigi pädeva asutuse tunnustatud, nõuetekohase ettevalmistusega arst;

d) et tal on meresõidupraktika ja ta on saanud muu kohustusliku väljaõppe, mis on taotletava tunnistuse puhul ette nähtud I lisa reeglitega;

e) et ta täidab I lisa reeglitega ettenähtud pädevusnõudeid seoses nende ametikohtade, teenistusülesannete ja tasemetega, mis märgitakse tunnistuse kinnituslehel.

4. Iga liikmesriik kohustub:

▼B

a) pidama registrit või registreid kaptenite, ohvitseride ja vajaduse korral reakoosseisu liikmete kõigi tunnistuste ja kinnituslehtede kohta, mis on välja antud, mille kehtivusaeg on lõppenud või mis on pikendatud, peatatud või tühistatud või mis on kuulutatud kaotatuks või hävinuks, samuti väljaantud sooduslubade kohta;

b) tegema kättesaadavaks selliseid tunnistusi, kinnituslehti ja sooduslube käsitlevad andmed teistele liikmesriikidele, STCW konventsiooni osalisriikidele ning äriühingutele, kes taotlevad selliste tunnistuste autentsuse ja kehtivuse kontrolli, mille on esitanud neile meremehed, kes taotlevad tunnistuse tunnustamist või otsivad laeval tööd.

Artikkel 11

Tunnistuste pikendamine

1. Kõik kaptenid, ohvitserid ja raadiooperaatorid, kellel on I lisa mis tahes peatüki, v.a VI peatükk, alusel välja antud või tunnustatud tunnistus ja kes teenivad merel või kavatsevad merele minna pärast kaldalolekut, peavad meresõidupraktika jätkamiseks iga viie aasta järel:

a) täitma artiklis 10 sätestatud tervisenõuded ja

b) tõendama jätkuvat ametialast pädevust vastavalt STCW koodeksi jaotisele A-I/11.

2. Meresõidupraktika jätkamiseks laevadel, mille puhul on rahvusvaheliselt kokku lepitud eriväljaõppenõuded, tuleb igal kaptenil, ohvitseril ja raadiooperaatoril edukalt läbida heakskiidetud asjakohane väljaõpe.

3. Iga liikmesriik võrdleb enne 1. veebruari 2002 väljaantud tunnistuste taotlejatele seatud pädevusnõudeid asjakohasele tunnistusele STCW koodeksi A osas seatud nõuetega ning teeb kindlaks nimetatud tunnistuste omanike täiendõppe või atesteerimise vajaduse.

Täiendõpe kiidetakse heaks ning see peab sisaldama asjakohaste siseriiklike ja rahvusvaheliste õigusaktide muudatusi, mis käsitlevad inimelude ohutust merel ja merekeskkonna kaitset, ning võtma arvesse asjaomaste pädevusnõuete ajakohastamist.

4. Iga liikmesriik, konsulteerides asjaomaste isikutega, töötab välja või laseb välja töötada STCW koodeksi jaotisega A-I/11 ette nähtud täiendõppe struktuuri.

5. Kaptenite, ohvitseride ja raadiooperaatorite teadmiste ajakohastamiseks tagavad liikmesriigid, et inimelude ohutust merel ja merekeskkonna kaitsmist käsitlevate siseriiklike ja rahvusvaheliste õigusaktide viimaste muudatuste tekst oleks kättesaadav laevadele, millel on õigus sõita nende lipu all.

Artikkel 12

Valmendite kasutamine

1. STCW koodeksi jaotises A-I/12 sätestatud toimimisnorme ja muid sätteid ning STCW koodeksi A osaga asjaomase tunnistuse suhtes kehtestatud nõudeid järgitakse:

a) kõikide kohustuslike valmendil põhinevate väljaõpete puhul;

b) kõikide STCW koodeksi A osas nõutavate atesteerimiste puhul, mida tehakse valmendi abil;

c) kõikide STCW koodeksi A osas nõutavate pädevustaseme omamise näitamiste puhul, mida tehakse valmendi abil.

2. Iga liikmesriik võib oma äranägemisel vabastada enne 1. veebruari 2002 paigaldatud või kasutusele võetud valmendid lõikes 1 osutatud toimimisnormidele täieliku vastavuse nõudest.

▼B

Artikkel 13

Laevandusettevõtjate vastutus

1. Vastavalt lõigetele 2 ja 3 teevad liikmesriigid laevandusettevõtjad vastutavaks meremeeste teenistusse võtmise eest oma laevadele kooskõlas käesoleva direktiiviga ja nõuavad laevandusettevõtjatelt järgmiste asjaolude tagamist:

a) kõigil laevandusettevõtja laevadel töötavatel meremeestel on käesoleva direktiivi sätetele vastav asjakohane tunnistus, nagu kõnealune liikmesriik on selle kehtestanud;

b) nende laevad on mehitatud kooskõlas liikmesriigis kohaldatavate ohutu mehitamise nõuetega;

c) kõikide laevandusettevõtja laevadel töötavate meremeeste dokumente ja andmeid säilitatakse ja need on kergesti kättesaadavad ning sisaldavad vähemalt dokumente ja andmeid, mis käsitlevad meremeeste kogemusi, väljaõpet, tervislikku seisundit ja teenistusülesannetes nõutavat pädevust;

d) kui meremehed võetakse tööle mõnele laevandusettevõtja laevale, tutvustatakse neile nende konkreetseid kohustusi ning igapäevaste või häireolukorrast tulenevate kohustustega seotud töökorda, varustust, seadmeid, menetlusi ja laeva omadusi;

e) laevapere suudab oma tegevust häireolukorras tõhusalt koordineerida ja täita ohutuse ning saaste vältimise või tõrjumise seisukohalt olulisi teenistusülesandeid.

2. Laevandusettevõtjad, kaptenid ja laevapere liikmed vastutavad kõik selle eest, et oleks tagatud käesolevas artiklis esitatud kohustuste täielik ja igakülgne täitmine ning et võetaks sellised meetmed, mis võivad olla vajalikud selle tagamiseks, et iga laevapere liige aitab teadlikult ja oskuslikult kaasa laeva ohutule ekspluateerimisele.

3. Laevandusettevõtja annab iga käesoleva direktiivi kohaldamisalasse kuuluva laeva kaptenile kirjaliku juhendi, milles on sätestatud poliitika ja kord, mida tuleb järgida selle tagamiseks, et kõigil laevale tööle võetud uutel meremeestel oleks võimalus tutvuda pardaseadmete, töökorra ja muude kohustuste nõuetekohaseks täitmiseks vajalike meetmetega, enne kui neile pannakse kõnealused kohustused. Nimetatud poliitika ja kord hõlmavad järgmist:

a) mõistliku tähtaja määramine, mille jooksul on igal uuel töölevõetud meremehel võimalus tutvuda:

   i) konkreetsete seadmetega, mida meremees kasutab või juhib, ja

   ii) laevale omaste vahiteenistust, ohutust ja keskkonnakaitset käsitlevate ning häireolukorras kohaldatavate korra ja meetmetega, mida meremees peab teadma, et oma kohustusi nõuetekohaselt täita;

b) sellise kogenud laevapere liikme nimetamine, kes vastutab selle eest, et kõigil uutel töölevõetud meremeestel oleks võimalik saada olulist teavet neile arusaadavas keeles.

Artikkel 14

Töökõlbulikkus

1. Liikmesriigid kehtestavad ja jõustavad üleväsimuse ärahoidmiseks vahipersonali puhkeaega käsitlevad nõuded ning nõuavad vahikordade korraldamist selliselt, et vahipersonali tõhusust ei vähendaks üleväsimus ja et kohustused oleks seatud nii, et reisi esimeses vahikorras olevad meremehed ja sellele järgnevates vahikordades olevad meremehed oleksid piisavalt väljapuhanud ja muidu sobilikud ametikohustuse täitmiseks.

▼B

2. Isikutele, kes on määratud töötama vahitüürimehena või navigatsioonivahis oleva reakoosseisu liikmena, võimaldatakse 24tunnise ajavahemiku jooksul vähemalt 10 tundi puhkust.

3. Puhkeaega ei või jagada rohkem kui kaheks osaks, millest üks peab olema vähemalt kuue tunni pikkune.

4. Lõigetes 1 ja 2 sätestatud puhkeaja nõudeid ei pea järgima häireolukordades, õppuste ajal või muudes möödapääsmatutes operatiivolukordades.

5. Olenemata lõigetest 2 ja 3, võib minimaalset 10tunnist ajavahemikku lühendada vähemalt 6 järjestikuse tunnini, kui seda tehakse maksimaalselt kahe päeva jooksul ja 7päevase ajavahemiku jooksul on tagatud vähemalt 70 tundi puhkust.

6. Liikmesriigid nõuavad vahiteenistusgraafikute paigaldamist kergesti juurdepääsetavatesse kohtadesse.

Artikkel 15

Soodusluba

1. Erandlike asjaolude korral võivad pädevad asutused, kui nende arvates ei ohusta see inimesi, vara ega keskkonda, anda välja soodusloa, mis lubab meremehel kuni kuus kuud kestva ajavahemiku jooksul töötada ametikohal, mille jaoks tal puudub asjakohane tunnistus, tingimusel et kõnealusel soodusloa saanud isikul on pädevate asutuste arvates kohane ettevalmistus vaba ametikoha puhul eeldatavate ülesannete turvaliseks täitmiseks; raadiooperaatorile antakse soodusluba ainult kooskõlas raadioeeskirjadega. Soodusluba ei anta välja kaptenile ega vanemmehaanikule, v.a vääramatu jõu olukorras ja ka siis võimalikult lühikeseks ajaks.

2. Ametikohaga seotud soodusluba antakse välja ainult sellisele isikule, kellel on asjakohane tunnistus vahetus alluvuses oleval ametikohal töötamiseks. Kui vahetus alluvuses oleval ametikohal töötamiseks tunnistust ei nõuta, võib soodusloa anda isikule, kelle ettevalmistus ja kogemused vastavad pädevate asutuste arvates täpselt täidetavale ametikohale esitatavatele nõuetele, tingimusel et kui sellisel isikul puudub asjakohane tunnistus, peab ta läbima pädevate asutuste tunnustatud eksami, näitamaks et soodusloa võib ohutult välja anda. Peale selle tagavad pädevad asutused, et kõnealusele ametikohale asub võimalikult kiiresti isik, kellel on asjakohane tunnistus.

Artikkel 16

Liikmesriikide vastutus seoses meremeeste väljaõppe ja atesteerimisega

1. Liikmesriigid määravad asutused või organid, kes:

— annavad artiklis 3 osutatud väljaõpet,

— organiseerivad ja/või kontrollivad vajaduse korral eksameid,

— annavad välja artiklis 10 osutatud kutsetunnistusi, ja

— annavad välja artikliga 15 ettenähtud sooduslube.

2. Liikmesriigid tagavad, et:

a) meremeeste väljaõpe ja atesteerimine vastab järgmistele tingimustele:

1) see on liigendatud vastavalt kirjalikele kavadele, mis sisaldavad ettenähtud pädevustaseme saavutamiseks vajalikku metoodikat, õppevahendeid, -korda ja -materjale; ja

2) seda viivad läbi, kontrollivad, hindavad ja juhivad isikud, kellel on punktidele d, e ja f vastav ettevalmistus;

▼B

b) täiendõpet või töö käigus hindamist võib laeva pardal korraldada ainult siis, kui see ei takista laeva tavapärast ekspluateerimist ning kui väljaõpet või atesteerimist läbiviivatel isikutel on aega ja võimalust sellega tegelda;

c) koolitajatel, instruktoritel ja atesteerijatel on merel või maismaal tegutsevatele meremeestele eri liiki ja eri tasemega väljaõppe andmiseks ning nende atesteerimiseks vajalik ettevalmistus;

d) isik, kes viib merel või maismaal läbi meremeeste täiendõpet, mille eesmärk on anda käesolevale direktiivile vastavaks diplomeerimiseks vajalik ettevalmistus:

   1) suudab hinnata õppekava ja mõistab konkreetse väljaõppeliigi eesmärke;

   2) on saanud väljaõppel käsitletavate ülesannete täitmiseks vajaliku ettevalmistuse;

   3) kui ta viib väljaõpet läbi valmendi abil:

      i) on saanud asjakohaseid juhiseid valmendite kasutamist käsitlevate õpetamismeetodite kohta, ja

      ii) on omandanud praktilisi kogemusi konkreetse valmenditüübi kasutamisel;

e) isikud, kes vastutavad meremeeste sellise täiendõppe järelevalve eest, mille eesmärk on anda tunnistuse saamiseks vajalik ettevalmistus, mõistavad täielikult õppekava ja iga teostatava väljaõppeliigi eesmärke;

f) isikul, kes viib merel või maismaal läbi meremeeste töö käigus hindamist, mida arvestatakse tunnistuse andmisel:

   1) on vajalikud teadmised ja arusaam atesteeritavast pädevusest;

   2) on atesteeritava ülesande jaoks vajalik ettevalmistus;

   3) ta on saanud asjakohaseid juhiseid atesteerimismeetodite ja -tavade kohta;

   4) on praktilised atesteerimiskogemused; ja

   5) on valmendite kasutamist hõlmavaks atesteerimiseks vajalikud, konkreetse valmendiliigi kasutamise praktilised kogemused, mille ta on saanud kogenud atesteerija järelevalve all ja heakskiidetud viisil;

g) kui liikmesriik tunnustab õppekursust, õppeasutust või selle antud ettevalmistust tunnistuse väljaandmist käsitlevate nõuete ühe osana, kuuluvad instruktorite ja atesteerijate ettevalmistus ja kogemused kvaliteedinõudeid käsitleva artikli 9 sätete kohaldamisalasse. Nimetatud ettevalmistus, kogemused ja kvaliteedinõuete kohaldamine sisaldavad asjakohast väljaõpet juhendamis-, õpetamis- ning atesteerimismeetodite ja -tavade alal ning need vastavad kõigile punktide d, e ja f nõuetele.

Artikkel 17

Sidepidamine laeval

Liikmesriigid tagavad, et:

a) ilma et see piiraks punktide b ja d kohaldamist, on liikmesriigi lipu all sõitvate laevade pardal kogu aeg vahendid, mille abil on kõigi laevapere liikmetega võimalik suuliselt sidet pidada turvalisust käsitlevates küsimustes ning mis tagavad eelkõige selle, et sõnumid ja juhised võetakse vastu õigeaegselt ja et neid mõistetakse õigesti;

b) kõigi liikmesriigi lipu all sõitvate reisilaevade ning liikmesriigi sadamast reisi alustavate ja/või seal reisi lõpetavate reisilaevade pardal on

▼B

laevapere tõhusa toimimise tagamiseks ohutusega seotud küsimustes kehtestatud ühine töökeel, mis märgitakse logiraamatusse.

Ühing või vajaduse korral kapten määrab asjakohase töökeele. Iga meremees peab sellest keelest aru saama, vajaduse korral suutma anda käsklusi ja juhiseid ning neile kõnealuses keeles vastama.

Kui töökeel ei ole liikmesriigi ametlik keel, peab olema kõikidesse väljapandud kavadesse ja nimekirjadesse lisatud tõlge töökeelde;

c) reisilaeva personal, kes häireplaani kohaselt on määratud vastutama reisijate eest häireolukordades, peab olema kergesti identifitseeritav ja omama piisavaid sidepidamisoskusi, arvestades järgmiste tegurite nõuetekohast seost:

i) konkreetsel marsruudil veetavate reisijate peamine keel või peamised keeled;

ii) tõenäosus, et töötajate oskus kasutada põhijuhiste andmisel ingliskeelseid põhiväljendeid on sidepidamisvahendiks abi vajava reisijaga suhtlemisel, olenemata sellest, kas reisija ja laevapere liige räägivad ühist keelt või mitte;

iii) võimalik vajadus suhelda häireolukorras muul viisil (nt viibete või käega antavate märguannete abil või osutades juhiste asukohale, kogunemispaikadele, päästevahenditele või evakuatsiooniteedele), kui verbaalne suhtlemine on ebaotstarbekas;

iv) reisijatele nende emakeeles või -keeltes antud täielike ohutusjuhiste ulatus;

v) keeled, milles võib anda hädaohuteateid häireolukorras või õppuste ajal, et edastada reisijatele esmatähtsaid juhiseid ja aidata laevapere liikmeid reisijate abistamisel;

d) liikmesriigi lipu all sõitvate nafta-, kemikaali- ja vedelgaasitankerite kaptenid, ohvitserid ja reakoosseisu liikmed on võimelised üksteisega suhtlema ühises töökeeles või ühistes töökeeltes;

▼M2

e) on olemas piisavad vahendid sidepidamiseks laeva ja kaldal asuvate asutuste vahel. Kõnealune side toimub SOLASi konventsiooni V peatüki reegli 14 lõike 4 kohaselt;

▼B

f) teostades sadamariigi kontrolli direktiivi 95/21/EÜ alusel, kontrollivad liikmesriigid ka seda, et mõne teise riigi kui liikmesriigi lipu all sõitvad laevad täidavad käesolevat artiklit.

Artikkel 18

Tunnistuste tunnustamine

▼M4

_____

▼M2

3. Meremehi, kellel ei ole artiklis 4 osutatud tunnistust, võidakse lubada teenima liikmesriigi lipu all sõitvatele laevadele, kui otsus nende asjakohaste tunnistuste tunnustamise kohta on vastu võetud järgmise menetluse kohaselt.

a) Liikmesriik, kes kavatseb tunnustada kinnituslehega oma lipu all sõitvatel laevadel teenimiseks asjakohast tunnistust, mille kolmas riik on andnud kaptenile, juhtkonna liikmele või raadiooperaatorile, esitab komisjonile oma põhjendatud taotluse kõnealuse kolmanda riigi tunnustamiseks.

Komisjon, keda abistab Euroopa Mereohutuse Amet (edaspidi „amet”), kogub – vajaduse korral koostöös asjaomaste liikmesriikidega – II lisas nimetatud andmed ja hindab selle kolmanda riigi

▼M2

väljaõppe ja tunnistuste andmise süsteemi, kelle tunnustamiseks on esitatud taotlus, et kontrollida STCW konventsiooni kõigi nõuete täitmist asjaomases riigis ja seda, kas tunnistustega seotud pettuse vältimiseks on võetud asjakohased meetmed.

b) Komisjon otsustab kolmanda riigi tunnustamise üle artikli 23 lõikes 2 viidatud menetluse kohaselt kolme kuu jooksul alates tunnustamist käsitleva taotluse esitamisest. Kui taotlus rahuldatakse, kehtib tunnustus artikli 18a sätete kohaselt.

c) Kui punktis b ettenähtud ajavahemiku jooksul ei võeta vastu otsust asjaomase kolmanda riigi tunnustamise kohta, võib taotluse esitanud liikmesriik otsustada kolmandat riiki ühepoolselt tunnustada, kuni artikli 23 lõikes 2 viidatud menetluse kohaselt võetakse vastu otsus.

d) Liikmesriik võib otsustada oma lipu all sõitvate laevade puhul tunnustada tunnistusi, mille on andnud komisjoni tunnustatud kolmas riik, võttes arvesse II lisa punktide 4 ja 5 sätteid.

e) *Euroopa Liidu Teataja* C-seerias enne (…) ([1]) avaldatud kolmandate riikide väljaantud tunnistustele antud tunnustused kehtivad edasi. Kõnealuseid tunnustusi võivad kasutada kõik liikmesriigid, kui komisjon ei ole neid hiljem artikli 18a kohaselt kehtetuks tunnistanud.

f) Komisjon koostab tunnustatud kolmandate riikide loetelu ja ajakohastab seda. Loetelu avaldatakse *Euroopa Liidu Teataja* C-seerias.

▼B

4. Hoolimata artikli 5 lõikest 6 võib liikmesriik, kui asjaolud nõuavad, lubada meremehel teenida oma lipu all sõitval laeval kuni kolm kuud, kui tal on kolmandas riigis välja antud ja nõuetekohaselt kinnitatud asjakohane kehtiv tunnistus, millele asjaomane liikmesriik ei ole veel kandnud tunnustamist kinnitavat märget selle kohta, et nimetatud isik on pädev teenima tema lipu all sõitval laeval, v.a raadioelektroonik ja raadiooperaator, kelle suhtes kohaldatakse raadioeeskirju. Dokumendid, mis tõendavad, et pädevatele asutustele on esitatud kinnituslehe taotlus, peavad olema kergesti kättesaadavad.

▼M2

Artikkel 18a

1. Kui liikmesriik leiab, et tunnustatud kolmas riik ei täida enam STCW konventsiooni nõudeid, teatab ta sellest viivitamata komisjonile koos asjakohaste põhjendustega, ilma et see piiraks II lisas täpsustatud kriteeriumide kohaldamist. Komisjon suunab küsimuse viivitamata artiklis 23 nimetatud komiteele.

2. Kui komisjon leiab, et tunnustatud kolmas riik ei täida enam STCW konventsiooni nõudeid, teatab ta sellest viivitamata liikmesriikidele koos asjakohaste põhjendustega, ilma et see piiraks II lisas täpsustatud kriteeriumide kohaldamist. Komisjon suunab küsimuse viivitamata artiklis 23 nimetatud komiteele.

3. Kui liikmesriik kavatseb kehtetuks tunnistada kõigi kolmanda riigi väljaantud tunnistuste kinnituslehed, teatab ta viivitamata oma otsusest komisjonile ja teistele liikmesriikidele koos asjakohaste põhjendustega.

4. Komisjon, keda abistab amet, hindab asjaomase kolmanda riigi tunnustamist uuesti, et kontrollida, kas kõnealune riik ei täida enam STCW nõudeid.

5. Kui on põhjust arvata, et mõni mereõppeasutus ei täida enam STCW konventsiooni nõudeid, teatab komisjon asjaomasele riigile, et tema tunnistuste tunnustamine tunnistatakse kehtetuks kahe kuu jooksul, kui ei võeta meetmeid STCW konventsiooni kõigi nõuete täitmise kindlustamiseks.

([1]) 18 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

▼M2

6. Otsus tunnustuse kehtetuks tunnistamise kohta tehakse artikli 23 lõikes 2 nimetatud menetluse kohaselt kahe kuu jooksul alates päevast, mil liikmesriik on esitanud teate. Asjaomane liikmesriik võtab otsuse rakendamiseks asjakohased meetmed.

7. Tunnistuste tunnustamist tõendavad kinnituslehed, mis on välja antud artikli 5 lõike 6 kohaselt enne päeva, mil kolmanda riigi tunnustamise kehtetuks tunnistamise otsus on tehtud, kehtivad edasi. Meremehed, kellel on sellised kinnituslehed, ei või siiski nõuda kõrgemat kvalifikatsiooni tunnustavat kinnituslehte, kui kõnealune kvalifikatsiooni tõstmine ei rajane üksnes meresõidu käigus saadud täiendaval teenistuskogemusel.

Artikkel 18b

1. Komisjon hindab artikli 18 lõike 3 punktis b nimetatud menetluse kohaselt tunnustatud kolmandaid riike, sealhulgas artikli 18 lõike 3 punktis f osutatud kolmandaid riike, korrapäraselt ja vähemalt iga viie aasta järel uuesti, et kontrollida nende vastavust II lisas esitatud asjaomastele kriteeriumidele ja seda, kas tunnistustega seotud pettuse vältimiseks on võetud asjakohased meetmed.

2. Komisjon määrab kindlaks kolmandate riikide hindamise esmatähtsad kriteeriumid, lähtudes tulemuslikkust käsitlevatest andmetest, mille annab sadamariigi kontroll, ning sõltumatute hindamisaruannetega seotud teabest, mille kolmandad riigid edastavad STCW koodeksi jao A-I/7 kohaselt.

3. Komisjon esitab liikmesriikidele hindamise tulemuste kohta aruande.

▼B

Artikkel 19

Sadamariigi kontroll

1. Välja arvatud artikliga 2 kohaldamisalast välja jäetud laevad, kohaldatakse kõigi laevade suhtes, olenemata sellest, mis riigi lipu all need sõidavad, liikmesriigi sadamas sadamariigi kontrolli, mida teostavad ametnikud, keda liikmesriik on nõuetekohaselt volitanud kontrollima, et kõigil laeva pardal teenivatel meremeestel, kellel STCW konventsiooni kohaselt peab olema tunnistus, oleks see või asjakohane soodusluba.

2. Liikmesriigid tagavad, et sadamariigi kontrolli teostamisel käesoleva direktiivi alusel kohaldatakse kõiki direktiivi 95/21/EÜ asjakohaseid sätteid ja korda.

Artikkel 20

Sadamariigi kontrolliprotseduur

1. Ilma et see piiraks direktiivi 95/21/EÜ kohaldamist, piirdutakse artikli 19 alusel teostatava sadamariigi kontrolli korral järgmisega:

— kontrollitakse, et kõigil laeval teenivatel meremeestel, kellel STCW konventsiooni kohaselt peab olema tunnistus, oleks asjakohane tunnistus või kehtiv soodusluba või et nad esitaksid dokumendid, mis tõendavad, et lipuriigi asutustele on esitatud taotlus tunnustamist tõendava kinnituslehe saamiseks,

— kontrollitakse, et laeval teenivate meremeeste arv ja tunnistused vastaksid lipuriigi asutuste kehtestatud ohutu mehitamise nõuetele.

2. Kooskõlas STCW koodeksi A osaga hinnatakse seda, kas meremehed suudavad täita STCW konventsiooniga ettenähtud vahiteenistusenõudeid, kui on põhjendatud alus arvata, et nimetatud nõudeid ei täideta, kuna on juhtunud üks järgmistest asjaoludest:

▼B

— laev on osalenud kokkupõrkes või on sõitnud kinni madalikule või kaldale,

— teel olles, ankrus seistes või kai ääres on laevalt lekkinud aineid, mis rahvusvaheliste konventsioonide kohaselt on ebaseaduslik,

— laev on manööverdanud ebareeglipäraselt või ohtlikult, kusjuures ta ei ole täitnud IMO laevaliikluskorraldusmeetmeid või meresõiduohutuse tavasid ja korda,

— laeva on muul moel käitatud viisil, mis ohustab isikuid, vara või keskkonda,

— tunnistus on saadud pettuse teel või tunnistuse omanik ei ole see, kellele kõnealune tunnistus algselt välja anti,

— laev sõidab sellise riigi lipu all, mis ei ole ratifitseerinud STCW konventsiooni, või laeval on kapten, ohvitser või reakoosseisu liige, kellel on tunnistus, mille on välja andnud selline kolmas riik, mis ei ole ratifitseerinud STCW konventsiooni.

3. Olenemata tunnistuse kontrollimisest, võidakse lõike 2 kohasel hindamisel nõuda, et meremees tõendaks töökohal töötamiseks vajalikku pädevust. Sellise tõendamise käigus võidakse kontrollida vahiteenistusenõuetega seotud töömeetodite järgimist ja seda, kas meremehed reageerivad häireolukordades nõuetekohaselt vastavalt oma pädevustasandile.

Artikkel 21

Laeva kinnipidamine

Ilma et see piiraks direktiivi 95/21/EÜ kohaldamist, on järgmised puudused käesoleva direktiivi kohaselt ainus põhjus selleks, et liikmesriigil on õigus laev kinni pidada, kui sadamariigi kontrolli teostav ametnik on kindlaks teinud, et need ohustavad inimesi, vara või keskkonda:

a) meremeestel puudub tunnistus, asjakohane tunnistus, kehtiv soodusluba või dokument, mis tõendab, et lipuriigi asutustele on esitatud taotlus tunnustust tõendava kinnituslehe saamiseks;

b) lipuriigi kohaldatavad ohutu mehitamise nõuded ei ole täidetud;

c) navigatsiooni- või masinavahi korraldus ei vasta lipuriigi määratud nõuetele;

d) vahis puudub pädev isik, kes töötaks seadmetega, mis on olulised ohutuks meresõiduks, ohutuks raadiosideks või meresaaste vältimiseks;

e) ei suudeta tõestada meremeeste erialaseid oskusi, mis on vajalikud laevaohutuse ja saaste vältimise alaste ülesannete täitmiseks;

f) reisi alguses ei suudeta määrata esimesse vahikorda ning järgnevatesse vahikordadesse isikuid, kes oleksid piisavalt väljapuhanud ja muidu sobivad ametikohustuse täitmiseks.

▼M4

Artikkel 21 a

Vastavuse korrapärane kontroll

Piiramata asutamislepingu artiklist 226 tulenevaid komisjoni volitusi, kontrollib komisjon, keda abistab Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1406/2002 [1] loodud Euroopa Meresõiduohutuse

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1406/2002, millega luuakse Euroopa Meresõiduohutuse Amet (EÜT L 208, 5.8.2002, lk 1). Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 724/2004 (ELT L 129, 29.4.2004, lk 1).

▼M4

Amet, korrapäraselt ja vähemalt iga viie aasta järel, kas liikmesriigid täidavad käesoleva direktiiviga sätestatud miinimumnõudeid.

Artikkel 21 b

Vastavusaruanne

Hiljemalt 20. oktoobril 2010 esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule hindamisaruande, mis on koostatud vastavalt artiklile 21 a saadud teabe põhjal. Aruandes analüüsib komisjon käesoleva direktiivi järgimist liikmesriikides ja esitab vajadusel ettepanekuid täiendavate meetmete võtmiseks.

▼B

Artikkel 22

Muutmine

1. Käesolevat direktiivi võib muuta artikli 23 lõikega 2 ettenähtud korras, et võtta käesolevasse direktiivi üle artikli 1 punktides 16, 17, 18, 23 ja 24 osutatud rahvusvaheliste koodeksite hiljem jõustunud muudatused.

▼M2

Käesolevat direktiivi võib ka muuta sama menetluse kohaselt, et kohaldada käesoleva direktiiviga seotud asjakohaseid muudatusi, mis on tehtud ühenduse õigusaktides.

▼B

2. Nõukogu otsustab II lisa muutmise kooskõlas asutamislepingus sätestatud tingimustega komisjoni ettepaneku põhjal, mille see esitab viie aasta jooksul alates 25. maist 2003 käesoleva direktiivi kohaldamisest saadud kogemuste põhjal.

3. Uute õigusaktide või STCW konventsiooni protokollide vastuvõtmise järel otsustab nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal nende uute aktide või protokollide ratifitseerimise üksikasjaliku korra, võttes arvesse liikmesriikide parlamentide menetluskorda ja IMO asjakohaseid menetlusi, tagades samas nende ühtse ja üheaegse kohaldamise liikmesriikides.

▼M1

4. Artiklis 1 nimetatud rahvusvahelise õiguse aktides tehtud muudatused võib käesoleva direktiivi reguleerimisalast välja jätta laevade põhjustatud merereostuse vältimise ja meresõiduohutuse komitee (COSS) asutamist käsitleva Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. novembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 2099/2002 ([1]) artikli 5 alusel.

▼B

Artikkel 23

Komiteemenetlus

▼M1

1. Komisjoni abistab määruse (EÜ) nr 2099/2002 artikliga 3 asutatud laevade põhjustatud merereostuse vältimise ja meresõiduohutuse komitee (COSS).

▼B

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse selle otsuse artiklis 8 sätestatut.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 sätestatud tähtajaks kehtestatakse kaheksa nädalat.

([1]) EÜT L 324, 29.11.2002, lk 1.

▼B

3. Komitee võtab vastu oma kodukorra.

Artikkel 24

Üleminekusätted

1. Kuni 1. veebruarini 2002 võivad liikmesriigid jätkata tunnistuste väljaandmist, tunnustamist ja kinnitamist kooskõlas enne 1. veebruari 1997 kehtinud sätetega nende meremeeste puhul, kelle tunnustatud meresõidupraktika või väljaõpe või koolitus algas enne 1. augustit 1998.

2. Kuni 1. veebruarini 2002 võivad liikmesriigid jätkata tunnistuste ja kinnituslehtede uuendamist ja pikendamist kooskõlas enne 1. veebruari 1997 kehtinud sätetega.

3. Kui liikmesriik annab artikli 11 kohaselt uuesti välja tunnistused, mis algselt anti välja enne 1. veebruari 1997 kohaldatud sätete kohaselt, või pikendab selliste tunnistuste kehtivusaega, võib liikmesriik oma äranägemisel asendada algsetes tunnistustes märgitud tonnaažipiirangud järgmistega:

1) „200 brutoregistertonni” asemel „500 brutoregistertonni”;

2) „1 600 brutoregistertonni” asemel „3 000 brutoregistertonni”.

Artikkel 25

Karistus

Liikmesriigid kehtestavad süsteemi artiklite 1, 3, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16 ja 17, artikli 18 lõigete 3 ja 4, artiklite 19, 20, 21 ja 24 ning I ja II lisa kohaselt vastuvõetud sätete rikkumise eest ning võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada nende rakendamine. Ettenähtud karistus peab olema tõhus, proportsionaalne ja hoiatav.

Artikkel 26

Teatamine

Liikmesriigid edastavad komisjonile viivitamata käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud õigusnormide teksti. Komisjon teatab sellest teistele liikmesriikidele.

Artikkel 27

Kehtetuks tunnistamine

1. Direktiiv 94/58/EÜ, mida on muudetud III lisa A osas nimetatud direktiiviga, tunnistatakse kehtetuks, ilma et see piiraks liikmesriikide kohustusi, mis on seotud III lisa B osas sätestatud ülevõtmistähtaegadega.

2. Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile ja neid tuleks lugeda vastavalt IV lisas toodud vastavustabelile.

Artikkel 28

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Ühenduste Teatajas.*

▼B

Artikkel 29

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

▼B

I LISA

STCW KONVENTSIOONI VÄLJAÕPPENÕUDED VASTAVALT ARTIKLILE 3

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

1. Käesolevas lisas osutatud reegleid täiendatakse STCW koodeksi A osas sisalduvate kohustuslike sätetega, v.a VIII peatüki reegel VIII/2.

Kõiki viiteid reeglis sisalduvale nõudele käsitatakse viitena STCW koodeksi A osa vastavale jaotisele.

▼M4

1 a. Liikmesriigid tagavad, et meremeestel on piisav keeleoskus, nagu on määratletud STCW koodeksi jaotistes A-II/1, A-III/1, A-IV/2 ja A-II/4, et nad oleksid suutelised täitma oma konkreetseid kohustusi vastuvõtva liikmesriigi lipu all sõitval laeval.

▼B

2. STCW koodeksi A osa sisaldab pädevusnõudeid, mida kandidaat peab täitma, et saada või pikendada kutsetunnistust vastavalt STCW konventsiooni sätetele. Selgitamaks seost alternatiivtunnistuste väljaandmist käsitlevate VII peatüki sätete ning tunnistuste väljaandmist käsitlevate II, III ja IV peatüki sätete vahel, rühmitatakse pädevusnõuetes kindlaksmääratud võimed vastavalt järgmisele seitsmele teenistusülesandele:

1) navigeerimine,

2) lasti käitlemine ja paigutamine,

3) laeva ekspluateerimise kontrollimine ja pardal olevate inimeste eest hoolitsemine,

4) laevamehaanika,

5) elektrotehnika, elektroonika ja automaatika,

6) hooldus ja remont,

7) raadioside,

ja järgmised vastutustasandid:

1) juhtimistasand,

2) operatiivtasand,

3) toetustasand.

Teenistusülesanded ja vastutustasand on määratletud STCW koodeksi A osa II, III ja IV peatükis esitatud pädevusnõuete tabelite alapealkirjadega.

II PEATÜKK

KAPTEN JA TEKIMEESKOND

Reegel II/1

Vähemalt 500 tonnise kogumahutavusega laeva vahitüürimehe tunnistuse saamiseks kohustuslikud miinimumnõuded

1. Vähemalt 500 tonnise kogumahutavusega merelaeva vahitüürimehel peab olema asjakohane tunnistus.

2. Tunnistuse taotleja:

2.1. on vähemalt 18 aastat vana;

2.2. on heakskiidetud õppekava ühe osana läbinud vähemalt ühe aasta pikkuse meresõidupraktika, mis hõlmab STCW koodeksi jaotise A-II/1 nõuetele vastavat väljaõpet laeva pardal ja mis on kantud heakskiidetud praktikapäevikusse, või muu vähemalt kolme aasta pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika;

▼B

2.3. on nõutud meresõidupraktika jooksul vähemalt kuus kuud täitnud navigatsioonivahiga seotud kohustusi kapteni või pädeva ohvitseri järelevalve all;

2.4. on suuteline raadioteenistust käsitleva IV peatüki reeglitega ettenähtud nõudeid täitma raadioeeskirjade kohaselt;

2.5. on saanud heakskiidetud väljaõppe ning täidab STCW koodeksi jaotises A-II/1 kindlaksmääratud pädevusnõudeid.

Reegel II/2

Vähemalt 500 tonnise kogumahutavusega laeva kapteni ja vanemtüürimehe tunnistuse saamiseks kohustuslikud miinimumnõuded

Vähemalt 3 000tonnise kogumahutavusega laeva kapten ja vanemtüürimees

1. Vähemalt 3 000tonnise kogumahutavusega merelaeva kaptenil ja vanemtüürimehel on asjakohane tunnistus.

2. Tunnistuse taotleja:

2.1. täidab vähemalt 500tonnise kogumahutavusega laeva vahitüürimehe tunnistuse saamiseks kehtestatud nõudeid ning on läbinud heakskiidetud meresõidupraktika oma ametikohal, mis:

2.1.1. vanemtüürimehe puhul on vähemalt 12 kuu pikkune,

2.1.2. kapteni puhul vähemalt 36 kuu pikkune; seda tähtaega võib lühendada, kuid mitte alla 24 kuu pikkuseks, kui vähemalt 12 kuud meresõidupraktikast on teenitud vanemtüürimehena;

2.2. on saanud heakskiidetud väljaõppe ning täidab STCW koodeksi jaotises A-II/2 vähemalt 3 000tonnise kogumahutavusega laeva kapteni ja vanemtüürimehe suhtes kindlaksmääratud pädevusnõudeid.

500–3 000tonnise kogumahutavusega laeva kapten ja vanemtüürimees

3. 500–3 000tonnise kogumahutavusega merelaeva kaptenil ja vanemtüürimehel peab olema asjakohane tunnistus.

4. Tunnistuse taotleja:

4.1. kui tegemist on vanemtüürimehe tunnistusega, täidab vähemalt 500tonnise kogumahutavusega laeva vahitüürimehe tunnistuse saamiseks kehtestatud nõudeid;

4.2. kui tegemist on kapteni tunnistusega, täidab vähemalt 500tonnise kogumahutavusega laeva vahitüürimehe tunnistuse saamiseks kehtestatud nõudeid ning on läbinud oma ametikohal vähemalt 36 kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika: seda tähtaega võib lühendada, kuid mitte alla 24 kuu pikkuseks, kui vähemalt 12 kuud meresõidupraktikast on teenitud vanemtüürimehena;

4.3. on saanud heakskiidetud väljaõppe ning täidab STCW koodeksi jaotises A-II/2 500–3 000tonnise kogumahutavusega laeva kapteni ja vanemtüürimehe suhtes kindlaksmääratud pädevusnõudeid.

Reegel II/3

Kuni 500tonnise kogumahutavusega laeva vahitüürimehe ja kapteni tunnistuse saamiseks kohustuslikud miinimumnõuded

Laevad, mida ei kasutata kohalikul rannasõidul

1. Kuni 500tonnise kogumahutavusega merelaeva, mida ei kasutata kohalikul rannasõidul, vahitüürimehel peab olema vähemalt 500tonnise kogumahutavusega laeva vahitüürimehe asjakohane tunnistus.

2. Kuni 500tonnise kogumahutavusega merelaeva, mida ei kasutata kohalikul rannasõidul, kaptenil peab olema 500–3 000tonnise kogumahutavusega laeva kapteni asjakohane tunnistus.

▼B

Laevad, mida kasutatakse kohalikul rannasõidul

Vahitüürimees

3. Kuni 500tonnise kogumahutavusega merelaeva, mida kasutatakse kohalikul rannasõidul, vahitüürimehel peab olema asjakohane tunnistus.

4. Kuni 500tonnise kogumahutavusega merelaeva, mida kasutatakse kohalikul rannasõidul, vahitüürimehe tunnistuse taotleja:

4.1. on vähemalt 18 aastat vana;

4.2. on läbinud:

4.2.1. eriväljaõppe, mis hõlmab administratsiooni nõutavat piisava pikkusega asjakohast meresõidupraktikat, või

4.2.2. vähemalt kolme aasta pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika tekimeeskonnas;

4.3. on suuteline raadioteenistust käsitleva IV peatüki reeglitega ettenähtud nõudeid täitma raadioeeskirjade kohaselt;

4.4. on saanud heakskiidetud väljaõppe ning täidab STCW koodeksi jaotises A-II/3 kuni 500 tonnise kogumahutavusega laeva, mida kasutatakse kohalikul rannasõidul, vahitüürimehe suhtes kindlaksmääratud pädevusnõudeid.

Kapten

5. Kuni 500tonnise kogumahutavusega merelaeva, mida kasutatakse kohalikul rannasõidul, kaptenil peab olema asjakohane tunnistus.

6. Kuni 500tonnise kogumahutavusega merelaeva, mida kasutatakse kohalikul rannasõidul, kapteni tunnistuse taotleja:

6.1. on vähemalt 20 aastat vana;

6.2. on läbinud vähemalt 12 kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika vahitüürimehena;

6.3. on saanud heakskiidetud väljaõppe ning täidab STCW koodeksi jaotises A-II/3 kuni 500 tonnise kogumahutavusega laeva, mida kasutatakse kohalikul rannasõidul, kapteni suhtes kindlaksmääratud pädevusnõudeid.

7. Erandid

Kui administratsioon leiab, et laeva suurus ja selle liiklemise tingimused on sellised, et käesoleva reegli ja STCW koodeksi jaotise A-II/3 kõikide nõuete täitmine on ebaotstarbekas või ebapraktiline, võidakse sellise laeva või laevaklassi kapten ja vahitüürimees vabastada selles ulatuses mõnede nõuete täitmisest, pidades silmas kõikide samades vetes tegutsevate laevade ohutust.

Reegel II/4

Navigatsioonivahis oleva reakoosseisu liikme tunnistuse saamiseks kohustuslikud miinimumnõuded

1. Kõigil vähemalt 500tonnise kogumahutavusega merelaeva navigatsioonivahis olevatel reakoosseisu liikmetel, v.a väljaõpet saavad reakoosseisu liikmed ja reakoosseisu liikmed, kelle vahikohustused ei eelda väljaõpet, peab olema kõnealuste kohustuste täitmiseks asjakohane tunnistus.

2. Tunnistuse taotleja:

2.1. on vähemalt 16 aastat vana;

2.2. on läbinud:

2.2.1. heakskiidetud meresõidupraktika, mis hõlmab vähemalt kuue kuu pikkust väljaõpet ja kogemusi, või

2.2.2. kas enne merele minekut või laeva pardal läbiviidud eriväljaõppe, mis hõlmab heakskiidetud pikkusega meresõidupraktikat, mis ei tohi olla lühem kui kaks kuud;

2.3. täidab STCW koodeksi jaotises A-II/4 kindlaksmääratud pädevusnõudeid.

3. Alapunktidega 2.2.1 ja 2.2.2 nõutav meresõidupraktika, väljaõpe ja kogemused ühendatakse navigatsioonivahi ülesannetega ning need hõlmavad

▼B

kohustuste täitmist kapteni, vahitüürimehe või pädeva reakoosseisu liikme otsese järelevalve all.

4. Liikmesriik võib leida, et meremehed vastavad käesoleva reegli nõuetele, kui nad on teeninud tekimeeskonnas asjakohasel ametikohal vähemalt ühe aasta viie aasta jooksul enne STCW konventsiooni jõustumist kõnealuses liikmesriigis.

III PEATÜKK

MASINAMEESKOND

Reegel III/1

Mehitatud masinaruumi või perioodiliselt mehitamata masinaruumi vahimehaaniku tunnistuse saamiseks kohustuslikud miinimumnõuded

1. Vähemalt 750 kW peamasinate efektiivse koguvõimsusega merelaeva mehitatud masinaruumi või perioodiliselt mehitamata masinaruumi vahimehaanikul peab olema asjakohane tunnistus.

2. Tunnistuse taotleja:

2.1. on vähemalt 18 aastat vana;

2.2. on läbinud masinameeskonnas vähemalt kuue kuu pikkuse meresõidupraktika kooskõlas STCW koodeksi jaotisega A-III/1;

2.3. on saanud vähemalt 30 kuu pikkuse heakskiidetud väljaõppe, mis hõlmab väljaõpet laeva pardal, mis on kantud heakskiidetud praktikapäevikusse ning täidab STCW koodeksi jaotises A-III/1 kindlaksmääratud pädevusnõudeid.

Reegel III/2

Vähemalt 3 000 kW peamasinate efektiivse koguvõimsusega laeva vanemmehaaniku ja teise mehaaniku tunnistuse saamiseks kohustuslikud miinimumnõuded

1. Vähemalt 3 000 kW peamasinate efektiivse koguvõimsusega merelaeva vanemmehaanikul ja teisel mehaanikul peab olema asjakohane tunnistus.

2. Tunnistuse taotleja:

2.1. täidab vahimehaaniku tunnistuse saamiseks kehtestatud nõudeid ja:

2.1.1. kui on tegemist teise mehaaniku tunnistuse saamisega, on läbinud vähemalt 12 kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika kas praktikantlaevamehaanikuna või laevamehaanikuna,

2.1.2. kui on tegemist vanemmehaaniku tunnistuse saamisega, on läbinud vähemalt 36 kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika, millest vähemalt 12 kuud peab olema teenitud laevamehaanikuna vastutaval ametikohal pärast seda, kui ta on saanud teise mehaaniku ettevalmistuse;

2.2. on saanud heakskiidetud väljaõppe ning täidab STCW koodeksi jaotises A-III/2 kindlaksmääratud pädevusnõudeid.

Reegel III/3

750–3 000 kW peamasinate efektiivse koguvõimsusega laeva vanemmehaaniku ja teise mehaaniku tunnistuse saamiseks kohustuslikud miinimumnõuded

1. 750–3 000 kW peamasinate efektiivse koguvõimsusega merelaeva vanemmehaanikul ja teisel mehaanikul peab olema asjakohane tunnistus.

2. Tunnistuse taotleja:

2.1. täidab vahimehaaniku tunnistuse saamiseks kehtestatud nõudeid ja:

2.1.1. kui on tegemist teise mehaaniku tunnistuse saamisega, on läbinud vähemalt 12 kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika kas praktikantlaevamehaanikuna või laevamehaanikuna,

▼B

2.1.2. kui on tegemist vanemmehaaniku tunnistuse saamisega, on läbinud vähemalt 24 kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika, millest vähemalt 12 kuud peab olema teenitud pärast seda, kui ta on saanud teise mehaaniku ettevalmistuse;

2.2. on saanud heakskiidetud väljaõppe ning täidab STCW koodeksi jaotises A-III/3 kindlaksmääratud pädevusnõudeid.

3. Kõik laevamehaanikud, kellel on õigus teenida vähemalt 3 000 kW peamasinate efektiivse koguvõimsusega laevadel teise mehaanikuna, võivad teenida vanemmehaanikuna laevadel, mille peamasinate efektiivne koguvõimsus on alla 3 000 kW, tingimusel et vähemalt 12 kuud heakskiidetud meresõidupraktikast on läbitud laevamehaanikuna vastutaval ametikohal ja tunnistusel on sellekohane kinnitus.

Reegel III/4

Mehitatud masinaruumi vahis olevate või perioodiliselt mehitamata masinaruumis kohustusi täitvate reakoosseisu liikmete tunnistuse saamiseks kohustuslikud miinimumnõuded

1. Kõigil reakoosseisu liikmetel, kes on masinavahis või täidavad kohustusi ajutiselt mehitamata masinaruumis laeval, mille peamasinate efektiivne koguvõimsus on vähemalt 750 kW, v.a väljaõpet saavad reakoosseisu liikmed ja reakoosseisu liikmed, kelle vahikohustused ei eelda väljaõpet, peab kõnealuste kohustuste täitmiseks olema asjakohane tunnistus.

2. Tunnistuse taotleja:

2.1. on vähemalt 16 aastat vana;

2.2. on läbinud:

2.2.1. heakskiidetud meresõidupraktika, mis hõlmab vähemalt kuue kuu pikkust väljaõpet ja kogemusi, või

2.2.2. kas enne merele minekut või laeva pardal läbiviidud eriväljaõppe, mis hõlmab heakskiidetud pikkusega meresõidupraktikat, mis ei tohi olla lühem kui kaks kuud;

2.3. täidab STCW koodeksi jaotises A-III/4 kindlaksmääratud pädevusnõudeid.

3. Alapunktidega 2.2.1 ja 2.2.2 nõutavad meresõidupraktika, väljaõpe ja kogemused ühendatakse masinavahi ülesannetega ning need hõlmavad kohustuste täitmist pädeva laevamehaaniku või pädeva reakoosseisu liikme otsese järelevalve all.

4. Liikmesriik võib leida, et meremehed vastavad käesoleva reegli nõuetele, kui nad on teeninud masinameeskonnas asjakohasel ametikohal vähemalt ühe aasta viie aasta jooksul enne STCW konventsiooni jõustumist kõnealuses liikmesriigis.

IV PEATÜKK

RAADIOSIDE JA RAADIOSIDE EEST VASTUTAV PERSONAL

Selgitav märkus

Raadiovahiga seotud kohustuslikud sätted on esitatud raadioeeskirjades ja muudetud SOLAS konventsioonis. Raadioseadmete hooldust käsitlevad sätted on esitatud muudetud SOLAS konventsioonis ja Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni vastuvõetud suunistes.

Reegel IV/1

Kohaldamisala

1. Käesolevat peatükki, v.a selle punkti 3, kohaldatakse muudetud SOLAS konventsiooniga ettenähtud ülemaailmse merepääste- ja ohutussüsteemis (GMDSS) osalevate laevade raadioside eest vastutava personali suhtes.

2. Kuni 1. veebruarini 1999 järgib vahetult enne 1. veebruari 1992 kehtinud SOLAS konventsiooni sätetele vastavate laevade raadioside eest vastutav personal enne 1. detsembrit 1992 kehtinud STCW konventsiooni sätteid.

▼B

3. Raadioside eest vastutav personal ei pea järgima käesoleva peatüki sätteid sellistel laevadel, mis ei pea vastama SOLAS konventsiooni IV peatükis esitatud GMDSSi käsitlevatele nõuetele. Nende laevade raadioside eest vastutav personal peab ikkagi järgima raadioeeskirju. Administratsioon tagab, et kõnealusele personalile antakse välja raadioeeskirjadega ettenähtud asjakohased tunnistused ja et neid tunnustatakse.

Reegel IV/2

GMDSS side eest vastutava personali tunnistuse saamiseks kohustuslikud miinimumnõuded

1. Kõigil sellisel laeval raadioteenistusega seotud isikutel, mis peab osalema GMDSS-s, peab olema GMDSS asjakohane tunnistus, mille administratsioon on välja andnud ja mida ta on tunnustanud vastavalt raadioeeskirjadele.

2. Lisaks sellele peab igaüks, kes taotleb käesoleva reegli kohaselt tunnistust teenistuseks laeval, millel vastavalt muudetud SOLAS konventsioonile peavad olema raadioseadmed:

2.1. olema vähemalt 18 aastat vana ja

2.2. olema saanud heakskiidetud väljaõppe ning täitma STCW koodeksi jaotises A-IV/2 kindlaksmääratud pädevusnõudeid.

V PEATÜKK

TEATAVATE LAEVALIIKIDE PERSONALI ERIVÄLJAÕPPE NÕUDED

Reegel V/1

Tankerite kaptenite, ohvitseride ja reakoosseisu liikmete väljaõppe ja ettevalmistuse kohustuslikud miinimumnõuded

1. Ohvitserid ja reakoosseisu liikmed, kelle kohustused ja vastutus on seotud tankerite lasti või lastimisseadmetega, peavad lisaks reegliga VI/1 nõutud väljaõppele olema läbinud heakskiidetud tuletõrjekursused kaldal ning:

1.1. vähemalt kolme kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika tankeril, saamaks piisavaid teadmisi ohutu tegutsemise kohta, või

1.2. tankerit käsitleva üldõppe heakskiidetud kursuse, mis hõlmab vähemalt STCW koodeksi jaotises A-V/1 kõnealuse kursuse kohta esitatud õppekava.

Administratsioon võib heaks kiita ka järelevalve all läbitud meresõidupraktika, mille kestus on lühem kui alapunktiga 1.1 ette nähtud, kui:

1.3. heakskiidetud kestus ei ole lühem kui üks kuu;

1.4. tankeri kogumahutavus on alla 3 000 tonni;

1.5. ükski reis, mida tanker kõnealuse ajavahemiku jooksul teeb, ei kesta kauem kui 72 tundi;

1.6. tankeri tööomadused ning kõnealuse ajavahemiku jooksul sooritatud reiside arv ning laadimis- ja lossimistoimingud võimaldavad omandada samatasemelisi teadmisi ja kogemusi.

2. Kaptenid, vanemmehaanikud, vanemtüürimehed, teised mehaanikud ja kõik isikud, kes vastutavad otseselt lasti laadimise, lossimise, reisi jooksul hooldamise ja käitlemise eest, peavad lisaks alapunktide 1.1 ja 1.2 nõuete täitmisele:

2.1. omama kogemusi, mis on vajalikud kohustuste täitmiseks sellel tankeriliigil, millel nad teenivad, ja

2.2. olema läbinud heakskiidetud erialase õppekava, mis hõlmab vähemalt STCW koodeksi jaotises A-V/1 nimetatud aineid, mis on vajalikud kohustuste täitmiseks sellisel nafta-, kemikaali- või vedelgaasitankeril, millel nemad teenivad.

3. Kahe aasta jooksul pärast STCW konventsiooni jõustumist liikmesriigis võidakse leida, et meremehed täidavad alapunkti 2.2 nõudeid, kui nad on teeninud asjaomasel ametikohal sellise tankeri pardal vähemalt ühe aasta eelnenud viie aasta jooksul.

▼B

4. Administratsioon tagab, et asjakohane tunnistus antakse välja kaptenitele ja ohvitseridele, kellel on vastavalt asjaoludele punktide 1 või 2 kohane ettevalmistus, või kinnitatakse olemasolev tunnistus. Kõigile sellise ettevalmistuse saanud reakoosseisu liikmetele antakse asjakohane tunnistus.

Reegel V/2

Ro-ro reisiparvlaevade kaptenite, ohvitseride, reakoosseisu liikmete ja muu personali väljaõppe ja ettevalmistuse kohustuslikud miinimumnõuded

1. Käesolevat reeglit kohaldatakse rahvusvaheliste reisidega seotud ro-ro reisiparvlaeva pardal teenivate kaptenite, ohvitseride, reakoosseisu liikmete ja muu personali suhtes. Administratsioon määrab kindlaks, kuidas kõnealuseid nõudeid kohaldatakse kohalikeks reisideks kasutatavate ro-ro reisiparvlaevadel teeniva personali suhtes.

2. Enne seda, kui meremehed hakkavad täitma kohustusi ro-ro reisiparvlaeva pardal, peavad nad olema läbinud punktides 4—8 ettenähtud väljaõppe vastavalt oma ametikohale, kohustustele ja vastutusele.

3. Meremehed, kes peavad olema saanud punktides 4, 7 ja 8 ettenähtud väljaõppe, on kohustatud läbima vähemalt iga viie aasta järel asjakohase täiendõppe ►M3 või peavad tõestama, et on viimase viie aasta jooksul saavutanud nõutud pädevusetaseme ◄.

4. Kaptenid, ohvitserid ja muu personal, kes häireplaani kohaselt on määratud aitama reisijaid ro-ro reisiparvlaeval häireolukordades, peavad olema saanud STCW koodeksi jaotise A-V/2 punktis 1 ettenähtud väljaõppe, mis käsitleb rahvamasside juhtimist.

5. Kaptenid, ohvitserid ja muu personal, kellele on ro-ro reisiparvlaeval pandud erikohustused ja -vastutus, peavad olema saanud STCW koodeksi jaotise A-V/2 punktis 2 ettenähtud üldõppe.

6. Personal, kes on otseselt seotud ro-ro reisiparvlaeva reisijate teenindamisega reisijatele ettenähtud kohtades, peab olema saanud STCW koodeksi jaotise A-V/2 punktis 3 ettenähtud ohutusealase väljaõppe.

7. Kaptenid, vanemtüürimehed, vanemmehaanikud, teised mehaanikud ja kõik isikud, kes vastutavad ro-ro reisiparvlaeval otseselt reisijate laevale minemise ja laevalt lahkumise eest, lasti laadimise, lossimise ja kinnitamise eest ning laevakeres olevate avauste sulgemise eest, peavad olema saanud STCW koodeksi jaotise A-V/2 punktis 4 ettenähtud heakskiidetud väljaõppe, mis käsitleb reisijate ja lasti ohutust ning laevakere kindlust.

8. Kaptenid, vanemtüürimehed, vanemmehaanikud, teised mehaanikud ja kõik isikud, kes vastutavad ro-ro reisiparvlaeval olevate reisijate ohutuse eest häireolukordades, peavad olema saanud STCW koodeksi jaotise A-V/2 punktis 5 ettenähtud heakskiidetud väljaõppe, mis käsitleb kriiside lahendamist ja inimeste käitumist.

9. Administratsioon tagab, et kõik isikud, keda peetakse pädevaks käesoleva reegli sätete kohaselt, saavad väljaõpet tõendava dokumendi.

▼M3

Reegel V/3

Reisilaevade, välja arvatud ro-ro-reisilaevade kaptenite, ohvitseride, reakoosseisu liikmete ja muu personali väljaõppe ja ettevalmistuse kohustuslikud miinimumnõuded

1. Käesolevat reeglit kohaldatakse rahvusvahelisi merereise sooritavatel reisiparvlaevadel, välja arvatud ro-ro-reisilaevadel teenivate kaptenite, ohvitseride, reakoosseisu liikmete ja muu personali suhtes. Administratsioon määrab kindlaks, kuidas kõnealuseid nõudeid kohaldatakse kohalikeks reisideks kasutatavatel reisilaevadel teeniva personali suhtes.

2. Enne seda kui meremehed hakkavad täitma kohustusi reisiparvlaeva pardal, peavad nad olema läbinud punktides 4–8 ettenähtud väljaõppe vastavalt oma ametikohale, kohustustele ja vastutusele.

3. Meremehed, kes peavad olema saanud punktides 4, 7 ja 8 ettenähtud väljaõppe, on kohustatud läbima vähemalt iga viie aasta järel asjakohase täiendõppe või peavad tõestama, et on viimase viie aasta jooksul saavutanud nõutud pädevusetaseme.

▼M3

4. Personal, kes häireplaani kohaselt on määratud aitama reisijaid reisiparvlaeval häireolukordades, peavad olema saanud STCW koodeksi jaotise A-V/3 punktis 1 ettenähtud väljaõppe, mis käsitleb rahvamasside juhtimist.

5. Kaptenid, ohvitserid ja muu personal, kellele on reisiparvlaeval pandud erikohustused ja -vastutus, peavad olema saanud STCW koodeksi jaotise A-V/3 punktis 2 ettenähtud üldõppe.

6. Personal, kes on otseselt seotud reisiparvlaeva reisijate teenindamisega reisijatele ettenähtud kohtades, peab olema saanud STCW koodeksi jaotise A-V/3 punktis 3 ettenähtud ohutusealase väljaõppe.

7. Kaptenid, vanemtüürimehed ja kõik isikud, kes vastutavad otseselt reisijate laevale minemise ja laevalt lahkumise eest, peavad olema saanud STCW koodeksi jaotise A-V/3 punktis 4 ettenähtud heakskiidetud väljaõppe, mis käsitleb reisijate ohutust.

8. Kaptenid, vanemtüürimehed, vanemmehaanikud, teised mehaanikud ja kõik isikud, kes vastutavad reisiparvlaeval olevate reisijate ohutuse eest häireolukordades, peavad olema saanud STCW koodeksi jaotise A-V/3 punktis 5 ettenähtud heakskiidetud väljaõppe, mis käsitleb kriiside lahendamist ja inimeste käitumist.

9. Administratsioon tagab, et kõik isikud, keda peetakse pädevaks käesoleva reegli sätete kohaselt, saavad väljaõpet tõendava dokumendi.

▼B

VI PEATÜKK

HÄIREOLUKORDADE, TÖÖOHUTUSE, ARSTIABI JA PÄÄSTMISEGA SEOTUD TÖÖKOHUSTUSED

Reegel VI/1

Kõigi meremeeste üldõppe, ohutusealase põhiväljaõppe ja õpetuse kohustuslikud miinimumnõuded

Meremehed saavad STCW koodeksi jaotise A-VI/1 kohase üldõppe ja ohutusealase põhiväljaõppe ning vastavad sealsele asjakohasele pädevusnõudele.

Reegel VI/2

Päästepaadi või -parve, valvepaadi ja kiirvalvepaadi kasutamiseks vajaliku pädevustunnistuse väljaandmiseks kohustuslikud miinimumnõuded

1. Päästepaadi või -parve ja valvepaadi, v.a kiirvalvepaat, kasutamiseks vajaliku pädevustunnistuse taotleja:

1.1. on vähemalt 18 aastat vana;

1.2. on läbinud vähemalt 12 kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika või on osalenud heakskiidetud õppekursusel ja tal on vähemalt kuue kuu pikkune heakskiidetud meresõidupraktika;

1.3. täidab STCW koodeksi jaotise A-VI/2 punktides 1—4 päästepaadi või -parve ja valvepaadi kasutamiseks vajalikku pädevust tõendava tunnistuse saamiseks esitatavaid pädevusnõudeid.

2. Kiirvalvepaadi kasutamiseks vajaliku pädevustunnistuse taotleja:

2.1. on saanud päästepaadi või -parve ja valvepaadi kasutamiseks vajaliku pädevustunnistuse;

2.2. on osalenud heakskiidetud õppekursusel;

2.3. täidab STCW koodeksi jaotise A-VI/2 punktides 5—8 kiirvalvepaadi kasutamiseks vajalikku pädevust tõendava tunnistuse saamiseks esitatavaid pädevusnõudeid.

Reegel VI/3

Tuletõrjealase täiendõppe kohustuslikud miinimumnõuded

1. Tulekustutustöid juhtima määratud meremehed peavad olema edukalt läbinud tulekustutusmeetodeid käsitleva täiendõppe, milles erilist rõhku

▼B

pööratakse töö korraldamisele, taktikale ja juhtimisele kooskõlas STCW koodeksi jaotise A-VI/3 sätetega ning nad täitma nimetatud jaotises esitatud pädevusnõudeid.

2. Kui tunnistuse väljaandmiseks vajalik ettevalmistus ei hõlma tuletõrjealast täiendõpet, antakse välja eritunnistus või vajaduse korral dokument, mis tõendab, et selle omanik on osalenud tuletõrjealasel täiendõppekursusel.

Reegel VI/4

Esmaabi andmise ja arstiabiga seotud kohustuslikud miinimumnõuded

1. Meremehed, kes on määratud andma laeval esmaabi, täitma STCW koodeksi jaotise A-VI/4 punktides 1, 2 ja 3 sätestatud pädevusnõudeid, mis käsitlevad esmaabi andmist.

2. Meremehed, kes vastutavad arstiabi andmise eest laeval, peavad täitma STCW koodeksi jaotise A-VI/4 punktides 4, 5 ja 6 esitatud pädevusnõudeid, mis käsitlevad arstiabi andmist laeval.

3. Kui tunnistuse väljaandmiseks vajalik ettevalmistus ei hõlma esmaabi andmist või arstiabi käsitlevat väljaõpet, antakse välja eritunnistus või vajaduse korral dokument, mis tõendab, et selle omanik on osalenud esmaabi andmist või arstiabi käsitlevatel kursusel.

VII PEATÜKK

ALTERNATIIVTUNNISTUSED

Reegel VII/1

Alternatiivtunnistuste väljaandmine

1. Olenemata käesoleva lisa II ja III peatükis sätestatud tunnistuse saamise nõuetest, võivad liikmesriigid otsustada välja anda või volitada välja andma kõnealuste peatükkide reeglites nimetatud tunnistustest erinevaid tunnistusi, kui:

1.1. tunnistustele ja kinnituslehtedele märgitavad teenistusülesanded ja vastutustasand on valitud STCW koodeksi jaotistes A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4 ja A-IV/2 esitatud teenistusülesannete ja vastutustasandite hulgast ning on nimetatutega identsed;

1.2. taotleja on saanud heakskiidetud väljaõppe ning täidab STCW koodeksi asjakohases jaotises ja käesoleva koodeksi jaotises A-VII/1 tunnistusele või kinnituslehele märgitavate teenistusülesannete ja vastutustasandi puhul kehtestatud pädevusnõudeid;

1.3. taotlejal on heakskiidetud meresõidupraktika, mis on vajalik tunnistusele märgitavate teenistusülesannete ja vastutustasandite puhul. Meresõidupraktika miinimumkestus on võrdne käesoleva lisa II ja III peatükis sätestatud meresõidupraktika kestusega. Meresõidupraktika miinimumkestus ei tohi olla lühem STCW koodeksi jaotises A-VII/2 sätestatust;

1.4. tunnistuse taotlejad, kes täidavad navigeerimisülesandeid operatiivtasandil, peavad siis, kui see on vajalik, täitma raadioteenistust käsitleva IV peatüki reeglitega ettenähtud nõudeid raadioeeskirjade kohaselt;

1.5. tunnistused antakse välja kooskõlas artikliga 11 ja STCW koodeksi VII peatüki sätetega.

2. Tunnistust ei anta välja käesoleva peatüki alusel, kui liikmesriik ei ole edastanud komisjonile STCW konventsiooniga nõutud teavet.

Reegel VII/2

Meremeeste diplomeerimine

Kõigil meremeestel, kes täidavad STCW koodeksi II peatüki tabelites A-II/1, A-II/2, A-II/3 või A-II/4, III peatüki tabelites A-III/1, A-III/2 ja A-III/4 või IV peatüki tabelis A-IV/2 määratletud teenistusülesannet või -ülesandeid, peab olema asjakohane tunnistus.

▼B

Reegel VII/3

Alternatiivtunnistuste väljaandmise põhimõtted

1. Liikmesriik, kes otsustab välja anda või volitab välja andma alternatiivtunnistusi, tagab järgmiste põhimõtete järgimise:

1.1. alternatiivtunnistuste süsteemi ei kohaldata, kui ei ole tagatud vähemalt selline mereohutuse ja saaste vältimise tase nagu on ette nähtud teiste peatükkidega;

1.2. käesolevale peatükile vastav mis tahes alternatiivtunnistuste väljaandmise kord näeb ette, et kõnealused tunnistused on asendatavad muude peatükkide alusel väljaantud tunnistustega.

2. Punktis 1 nimetatud asendatavuspõhimõttega tagatakse, et:

2.1. II ja/või III peatüki alusel tunnistuse saanud ning VII peatüki alusel tunnistuse saanud meremehed on võimelised teenima laevadel, millel on kas tavapärane või muu töökorraldus;

2.2. meremehi ei koolitata konkreetseteks tööülesanneteks selliselt, et see raskendab neil kasutada oma oskusi mujal.

3. Tunnistuse väljaandmisel käesoleva peatüki alusel võetakse arvesse järgmisi põhimõtteid:

3.1. alternatiivtunnistusi ei anta välja järgmistel eesmärkidel:

3.1.1. laevapere vähendamine pardal,

3.1.2. kutseala terviklikkuse või meremeeste kutseoskuste vähendamine,

3.1.3. et õigustada masinavahi eest vastutava ohvitseri ja navigatsioonivahi eest vastutava ohvitseri kohustuste ühendamist ühe tunnistuse omaniku vastutuseks ühe vahikorra jooksul;

3.2. laeva juhtiv isik on laeva kapten ning alternatiivtunnistuste väljaandmine ei kahjusta kapteni ja muude isikute õiguslikku seisundit ega autoriteeti.

4. Käesoleva reegli punktides 1 ja 2 esitatud põhimõtetega tagatakse nii tüürimeeste kui ka laevamehaanikute pädevuse säilimine.

▼M2

II LISA

ARTIKLI 18 LÕIKE 3 PUNKTIS a OSUTATUD NENDE KOLMANDATE RIIKIDE TUNNUSTAMISE KRITEERIUMID, KES ON VÄLJA ANDNUD TUNNISTUSE VÕI KELLE VOLITUSEL ON TUNNISTUS VÄLJA ANTUD

1. Kolmas riik peab olema STCW konventsiooni osalisriik.

2. Meresõiduohutuse komitee peab olema kindlaks teinud, et kolmas riik on tõendanud STCW konventsiooni sätete täielikku jõustamist.

3. Komisjon, keda abistab amet ja vajaduse korral koostöös asjaomaste liikmesriikidega, peab olema kinnitanud kõigi vajalike meetmete abil, mille hulka võib kuuluda rajatiste ja menetluste kontrollimine, et pädevusnõudeid, tunnistuste väljaandmist ja kinnitamist ning arvestuse pidamist käsitlevaid nõudeid täidetakse täielikult ning et STCW konventsiooni reegli I/8 kohaselt on loodud kvaliteedinõuete süsteem.

4. Liikmesriik on sõlmimas asjaomase kolmanda riigiga kokkulepet, mis kohustab viivitamata teatama kõigist olulistest muudatustest STCW konventsiooni kohaselt toimuva väljaõppe ja tunnistuste väljaandmise korras.

5. Liikmesriik on võtnud meetmed selle tagamiseks, et meremees, kes esitab tunnustuse saamiseks juhtimistasandi teenistusülesandeid täita lubava tunnistuse, tunneb piisavalt neid liikmesriigi merendusalaseid õigusakte, mis on seotud teenistusülesannetega, mida tal on õigus täita.

6. Kui liikmesriik soovib teatavate mereõppeasutuste hindamise teel täiendavalt hinnata, kas kolmas riik täidab nõudeid, toimib ta STCW koodeksi jao A-I/6 sätete kohaselt.

▼B

III LISA

A OSA

Kehtetuks tunnistatud direktiiv ja selle muudatus

(viidatud artiklis 27)

Nõukogu direktiiv 94/58/EÜ (EÜT L 319, 12.12.1994, lk 28)

Nõukogu direktiiv 98/35/EÜ (EÜT L 172, 17.6.1998, lk 1)

B OSA

Siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtajad

(viidatud artiklis 27)

Direktiiv	Ülevõtmise tähtaeg
94/58/EÜ	31. detsember 1995
98/35/EÜ	25. mai 1999

▼B

IV LISA

VASTAVUSTABEL

Direktiiv 94/58/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikkel 1	Artikkel 2
Artikkel 2	Artikkel 3
Artikkel 3	Artikkel 4
Artikli 3a lõiked 1, 2 ja 3	Artikli 5 lõiked 1, 2 ja 3
Artikli 3a lõike 4 punkt 1	Artikli 5 lõike 4 punkt a
Artikli 3a lõike 4 punkt 2	Artikli 5 lõike 4 punkt b
Artikli 3a lõiked 5 ja 6	Artikli 5 lõiked 5 ja 6
Artikli 3a lõike 7 punktid 1, 2 ja 3	Artikli 5 lõike 7 punktid a, b ja c
Artikli 3a lõiked 8, 9 ja 10	Artikli 5 lõiked 8, 9 ja 10
Artikli 4 punktid a–z	Artikli 1 punktid 1—26
Artikli 4 alapunkt aa	Artikli 1 punkt 27
Artikli 4 alapunkt ab	Artikli 1 punkt 28
Artikli 4 alapunkt ac	Artikli 1 punkt 29
Artikli 4 alapunkt ad	Artikli 1 punkt 30
Artikli 4 alapunkt ae	Artikli 1 punkt 31
Artikkel 5	Artikkel 6
Artikkel 5a	Artikkel 7
Artikli 5b lõiked 1 ja 2	Artikli 8 lõiked 1 ja 2
Artikli 5b lõike 3 punktid 1, 2, ja 3	Artikli 8 lõike 3 punktid a, b ja c
Artikli 5b lõige 4	Artikli 8 lõige 4
Artikli 5c lõike 1 punktid 1—4	Artikli 9 lõike 1 punktid a–d
Artikli 5c lõike 2 punktid 1, 2 ja 3	Artikli 9 lõike 2 punktid a, b ja c
Artikli 5c lõige 3	Artikli 9 lõige 3
Artikli 5d lõiked 1 ja 2	Artikli 10 lõiked 1 ja 2
Artikli 5d lõike 3 punktid 1—5	Artikli 10 lõike 3 punktid a–e
Artikli 5d lõike 4 punktid 1 ja 2	Artikli 10 lõike 4 punktid a ja b
Artikli 5e lõike 1 punktid 1 ja 2	Artikli 11 lõike 1 punktid a ja b
Artikli 5e lõiked 2—5	Artikli 11 lõiked 2—5
Artikli 5f lõike 1 punktid 1, 2 ja 3	Artikli 12 lõike 1 punktid a, b ja c
Artikli 5f lõige 2	Artikli 12 lõige 2
Artikli 5g lõike 1 punktid 1—5	Artikli 13 lõike 1 punktid a, b ja c
Artikli 5g lõige 2	Artikli 13 lõige 2
Artikli 5g lõike 3 punkt 1	Artikli 13 lõike 3 punkt a
Artikli 5g lõike 3 punkti 1 alapunktid 1.1 ja 1.2	Artikli 13 lõike 3 punkti a alapunktid i ja ii
Artikli 5g lõike 3 punkt 2	Artikli 13 lõike 3 punkt b
Artikkel 5h	Artikkel 14
Artikkel 6	Artikkel 15
Artikkel 7	Artikkel 16
Artikli 8 lõiked 1, 2 ja 3	Artikli 17 punktid a, b ja c
Artikli 8 lõike 3 punktid a–e	Artikli 17 punkti c alapunktid i–v

▼B

Direktiiv 94/58/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 8 lõiked 4, 5 ja 6	Artikli 17 punktid d, e ja f
Artikkel 9	Artikkel 18
Artikkel 10	Artikkel 19
Artikkel 10a	Artikkel 20
Artikkel 11	Artikkel 21
Artikkel 12	Artikkel 22
Artikkel 13	Artikkel 23
Artikkel 13a	Artikkel 24
–	Artikkel 25 ([1])
Artikkel 14	Artikkel 26
–	Artikkel 27
–	Artikkel 28
–	Artikkel 29
I lisa	I lisa
II lisa	II lisa
–	III lisa
–	IV lisa

([1]) Direktiivi 98/35/EÜ artikli 2 lõige 3.